

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, O. P. S., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**SPRÁVNĚ PRÁVNÍ ASPEKTY UPLATNĚNÍ
ŘÁDNÝCH A MIMOŘÁDNÝCH OPRAVNÝCH
PROSTŘEDKŮ V PROSTŘEDÍ POLICIE ČESKÉ
REPUBLIKY**

Autor práce: Petra Nováková
Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě
Forma studia: Kombinovaná
Vedoucí práce: Mgr. Bc. Josef Kříha
Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2016

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v této práci.

Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Vysoké školy evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích a zpřístupněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Bc. Josefu Kříhovi za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

NOVÁKOVÁ, P. *Správně právní aspekty uplatnění řádných a mimořádných opravných prostředků v prostředí Policie České republiky : bakalářská práce.* České Budějovice : Vysoká škola evropských a regionálních studií, o. p. s., 2016. 57 s. Vedoucí bakalářské práce : Mgr. Bc. Josef Kříha

Klíčová slova: veřejná správa, správní řízení, rozhodnutí, vady rozhodnutí, řádné opravné prostředky, mimořádné opravné prostředky, stížnost

Bakalářská práce formou teoretického vhledu objasňuje legislativní aspekty uplatňování řádných a mimořádných opravných prostředků ve správním řízení v prostředí Policie České republiky, zakotvené jak v zákonech, tak v interních aktech řízení. Formou analytické a syntetické reflexe postihuje jednotlivé druhy rozhodnutí vydávané Policií České republiky jako správním orgánem, jejich možné vady a právní aspekty uplatnění opravných prostředků vůči těmto rozhodnutím. Nad rámec opravných prostředků se práce věnuje aplikační praxi vyřizování stížností na Policii České republiky. Na základě dotazníkového šetření, provedeného mezi příslušníky Policie České republiky specializujícími se na oblast správního řízení a opravných prostředků vůči vydaným rozhodnutím, hodnotí situaci na daném úseku činnosti Policie České republiky z hlediska nejčastěji zjišťovaných problémových aspektů.

ABSTRACT

NOVÁKOVÁ, P. *Administrative Law Aspects of Regular and Extraordinary Remedial Measures Application in the Police of the Czech Republic : Bachelor thesis*. České Budějovice : The College of European and Regional Studies, 2016. 57 p. Supervisor : Mgr. Bc. Josef Kříha

Key words: Public administration, administrative proceedings, decision, decision defects, regular remedies, extraordinary remedies, complaint

This bachelor thesis deals with contemporary administrative legislation of regular and extraordinary remedial measures in the Police of the Czech Republic provided by law and internal regulations. It analyzes different types of decisions issued by the Police of the Czech Republic as the administrative authority, their defects and legal aspects of application of remedial measures against the decisions.

Besides the remedial measures the thesis focuses on the actual practice of dealing with the complaints concerning the Police.

Based on the survey conducted among the police officers specializing in administrative proceedings and remedial measures, it assesses the situation in this area of police activities from the perspective of the most problematic aspects.

Obsah

Úvod.....	7
1 Cíl a metodika bakalářské práce	8
2 Rozhodnutí ve správním řízení a jejich vady	10
2.1 Rozhodnutí ve správním řízení	10
2.2 Náležitosti správního rozhodnutí	12
2.3 Vady správních rozhodnutí	14
2.4 Rozhodnutí vydávaná Policií ČR.....	15
3 Řádné opravné prostředky.....	26
3.1 Odvolání.....	26
3.2 Rozklad	28
3.3 Odpor	29
3.4 Uplatňování řádných opravných prostředků u Policie ČR	30
3.4.1 Poznátky z praktické aplikace řádných opravných prostředků	32
4 Mimořádné opravné prostředky.....	34
4.1 Přezkumné řízení	34
4.2 Obnova řízení.....	35
4.3 Uplatňování mimořádných opravných prostředků u Policie ČR.....	36
4.3.1 Poznátky z praktické aplikace mimořádných opravných prostředků	40
5 Stížnost	43
5.1 Stížnost dle § 175 „správního řádu“	43
5.1.1 Poznátky z praktické aplikace stížností.....	47
Závěr.....	52
Seznam použitých zdrojů	54

Úvod

Opravné prostředky vůči rozhodnutím správních orgánů představují jeden ze základních prostředků právní ochrany vůči nezákonným nebo obecně nesprávným rozhodnutím. V prostředí Policie České republiky (dále jen „policie“) se jedná především o rozhodnutí vydaná v blokovém řízení za zákonem vymezené přestupky a dále rozhodnutí o přestupcích a správních deliktech fyzických a právnických osob na úseku zbraní, střeliva a pobytu cizinců. V České republice je zaveden dvouinstanční právní systém, který zajišťuje, že v případě vadného rozhodnutí, proti kterému je podán opravný prostředek, a u kterého nedošlo k opravě v rámci autoremedury, prvoinstanční správní orgán postoupí rozhodnutí k přezkoumání nadřízenému správnímu orgánu. Tento dvoustupňový systém je v prostředí policie upraven zpravidla jak příslušnými zákony, tak interními akty řízení. Výjimku tvoří oblast blokového řízení, jehož jednotlivé instance stanovují prakticky výhradně pouze interní akty řízení. Právě rozhodnutí o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení zároveň představuje nejčastější formu rozhodnutí, se kterým se občané mohou setkat v souvislosti s každodenní činností policie. Vedle přímého dopadu v podobě finanční sankce může mít vydané rozhodnutí ještě další následky. V této souvislosti je možno zmínit například novelizaci zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, která s účinností od 1. 7. 2006 ve vztahu k vymezeným porušením povinností stanovených zákonem zavedla bodový systém. Se zavedením bodového ohodnocení vyjmenovaných přestupků a odebráním řidičského průkazu po dosažení dvanácti bodů došlo analogicky k nárůstu počtu využívaných opravných prostředků v této oblasti správního řízení na úseku policie.

Přestože stížnost dle § 175 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), formálně nepatří mezi řádné, ani mimořádné opravné prostředky, považuje autor za nutné ji do této bakalářské práce zahrnout. Důvodem je aplikační praxe vyřizování stížností, která tento ve své podstatě neformálního institut vnitřními předpisy striktně formalizovala a rozsahem zpracované agendy a nároky na ni kladenými minimálně přiblížila úrovni řádných a mimořádných opravných prostředků.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Hlavním cílem bakalářské práce je zhodnotit stav na úseku správních činnosti policie, identifikovat nejčastější chyby v činnosti prvoinstančních správních orgánů zjištěné při realizaci opravných prostředků a aplikační problémy spojené s opravnými prostředky.

Druhá kapitola je věnována rozhodnutím ve správním řízení a jejich vadám obecně. Jsou zde uvedeny jednotlivé druhy správních rozhodnutí a blíže specifikována rozhodnutí aplikovaná v prostředí policie. V této kapitole je analyzována současná právní úprava na úseku správního rozhodování a jsou také blíže specifikovány vady rozhodnutí a jejich vliv na platnost rozhodnutí.

Třetí kapitola je věnována řádným opravným prostředkům, způsobu jejich uplatnění a právním účinkům, které nastanou včasným, ale i opožděným podáním. Zejména jsou zde popsány řádné opravné prostředky proti rozhodnutím vydávaným orgány policie.

Čtvrtá kapitola je zaměřena na uplatnění mimořádných opravných prostředků. Obsahuje analýzu právních předpisů platných v dané oblasti. Podrobněji popisuje oblast užití mimořádných opravných prostředků v rámci blokového řízení, které je specifické právě neexistencí možnosti uplatnění řádného opravného prostředku proti sankcím v tomto řízení uděleným.

V páté kapitole je podrobně popsán institut stížnosti dle § 175 „správního řádu“, který, přestože se nejedná o opravný prostředek ve správním řízení, je v prostředí policie tímto způsobem reálně vnímán a aplikován.

K vybraným kapitolám bakalářské práce bylo provedeno dotazníkové šetření a řízené rozhovory s příslušníky policie, kteří napadená rozhodnutí přezkoumávají, jak z hlediska formálních náležitostí, tak z hlediska obsahového. Část provedeného dotazníkového šetření byla zaměřena na osobní zkušenosti příslušníků, jejich subjektivní názory na právní úpravu, jejich názor na možnosti zlepšení ustálené praxe v oblasti vydávání správních rozhodnutí tak, aby došlo ke snížení počtu vadných rozhodnutí, která musí správní orgán přehodnotit, případně úplně zrušit.

Práce jako celek rozbořem stávající právní úpravy v kombinaci s dotazníkovým šetřením a rozhovory objektivně hodnotí stav na daném úseku činnosti policie, identifikuje nejčastější chyby v činnosti prvoinstančních správních orgánů zjištěné při realizaci opravných prostředků a aplikační problémy s opravnými prostředky spojené.

Pro tyto účely práce vychází z poznatků a zkušeností policistů služebně zařazených u příslušných odborných služeb Krajského ředitelství policie Středočeského kraje.

2 Rozhodnutí ve správním řízení a jejich vady

Přestože téma práce se zaměřuje primárně na řádné a mimořádné opravné prostředky, které jsou uplatňovány v dané oblasti práva, nelze je z důvodu vzájemné provázanosti oddělit od související problematiky rozhodnutí ve správním řízení a jejich vad, které jsou opravnými prostředky napadány. Vlastnímu teoretickému rozpracování otázek spojených s řádnými a mimořádnými opravnými prostředky proto předchází kapitola týkající se rozhodnutí a jejich vad.

2.1 Rozhodnutí ve správním řízení

Obecně lze rozhodnutí ve správním řízení charakterizovat jako výsledek správního procesu od jeho zahájení, přes opatřování podkladů potřebných pro rozhodnutí ve věci a zajištění účelu a průběhu řízení. Jedná se o individuální správní akt, vydaný orgánem veřejné správy, závazný pouze v dané konkrétní věci pro určité konkrétní osoby. V případě, že je správním orgánem uložena ve správním rozhodnutí určitá povinnost, ať už povinnost něco vykonat, něčeho se zdržet, či pouze něco strpět je tato povinnost právně vynutitelná. Správní rozhodnutí jako takové není „správním řádem“ nijak definováno. Z jednotlivých ustanovení správního řádu lze však vyvodit, že se jedná o akt, kterým se ve správním řízení zakládají, ruší či mění práva a povinnosti určitým osobám, nebo se deklaruje, zda konkrétní osoba taková práva má či ne. Správní orgán v zákonem stanovených případech rozhoduje i o procesních otázkách v probíhajícím řízení, jako například Rozhodnutí o přerušení řízení.¹

- **Příslušnost správního orgánu**

Správní orgán, který rozhodnutí vydává, musí být k vydání tohoto rozhodnutí místně, věcně a funkčně příslušný. Musí postupovat v souladu s obecně závaznými právními předpisy platnými v době vydání rozhodnutí.²

Místní příslušnost k vedení správního řízení je blíže specifikována § 11 „správního řádu“. Tato příslušnost se obecně řídí místem předmětu rozhodování,

---

¹HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 140.

²HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 143-144.

tedy například v případě řízení o nemovitosti, místem kde se nachází, v případě rozhodování spojených s podnikatelskou činností místem podnikání atp.³

Věcná příslušnost určuje okruh práv a povinností, které byly správnímu orgánu svěřeny zákonem nebo na základě zákona. Věcná příslušnost je správním orgánem posuzována v průběhu celého řízení a v případě, kdy správní orgán zjistí, že v dané věci není věcně příslušným má povinnost věc předat místně a věcně příslušnému orgánu.⁴

Funkční příslušnost se posuzuje pouze u správního orgánu, který je vnitřní organizační strukturou členěn na více správních orgánů. Stanovuje, který z orgánů vnitřní organizační struktury věcně příslušného správního orgánu je příslušný dané správní řízení vést.⁵

Dojde-li k podání, které není doručeno věcně a místně příslušnému správnímu orgánu je tento orgán povinen toto podání postoupit příslušnému správnímu orgánu bez zbytečného odkladu.⁶

• Členění správních rozhodnutí

Rozhodnutí ve správním řízení lze podle jeho právních následků rozčlenit na konstitutivní a deklaratorní. Konstitutivní právní akty působí pro futuro a ex nunc, tedy nikoliv zpětně a povinnosti či práva vznikají až na základě nabytí právní moci rozhodnutí ve správním řízení, zatímco deklaratorní právní akty působí pro praeterito a ex tunc, tedy pouze deklarují právní stav věci.⁷

Podle formy členíme správní rozhodnutí na meritorní rozhodnutí, procesní správní rozhodnutí, příkaz a vydání dokladu⁸:

– Meritorní rozhodnutí, je rozhodnutí o konkrétní věci vůči konkrétním adresátům. Jedná se o výsledný akt, kterým se naplní vlastní účel řízení, které správní orgán vede.⁹

---

³ONDRUŠ, R. *SPRÁVNÍ ŘÁD nový zákon s důvodovou zprávou a poznámkami*. Praha : Linde, 2005, str. 52-53.

⁴ONDRUŠ, R. *SPRÁVNÍ ŘÁD nový zákon s důvodovou zprávou a poznámkami*. Praha : Linde, 2005, str. 50-52.

⁵HORIZNKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 48.

⁶HORIZNKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 49.

⁷HORIZNKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 143.

⁸HORIZNKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 142.

⁹PRŮCHA, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2012, str. 191.

– Procesní správní rozhodnutí je rozhodnutí v průběhu řízení. Může mít formu usnesení či rozhodnutí. Jako příklady lze uvést rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty či usnesení o přerušení řízení. „Správní řád“ stanoví pro konkrétní případy formu, jakou má být rozhodováno.¹⁰

– Příkazem rozhoduje správní orgán ve zkráceném správním řízení, rozhoduje takto v případech, kdy považuje skutek za spolehlivě zjištěný a kdy z povahy věci nevyplývá předpoklad, že proti uvedenému příkazu bude podán odpor. Variantou takového příkazního řízení je takzvaný příkaz na místě užívaný v blokovém řízení. Takovýto příkaz lze uložit pouze se souhlasem adresáta, který toto stvrzuje vlastnoručním podpisem.¹¹

– Vydání dokladu je specifické ukončení řízení o žádost. Správní orgán plně vyhoví žádosti a namísto vydání rozhodnutí rovnou vydá doklad osvědčující přiznaná oprávnění adresáta. V případě, že správní orgán nevyhoví žádosti o vydání dokladu, musí o tomto vydat rozhodnutí.¹²

Individuální správní akty lze členit podle obsahu, účelu, orgánu, který je vydal a podle mnoha dalších kritérií, nicméně pro účely této práce byla podrobněji popsána správní rozhodnutí vydávaná v prostředí policie.

2.2 Náležitosti správního rozhodnutí

Pomineme-li základní kompetenční náležitosti, mělo by každé rozhodnutí obsahovat tři základní obsahové části a to jsou výrok, odůvodnění a poučení o opravném prostředku.¹³

- Ve výrokové části rozhodnutí je uvedeno řešení věci, o které se řízení vede. Výrok jednoznačně a srozumitelně určuje účastníkům řízení konkrétní práva a povinnosti vyplývající jim z daného rozhodnutí. Součástí výroku je i odkaz na právní ustanovení, na základě kterých správní orgán rozhodoval. Důležitou součástí výrokové části je i označení účastníků řízení. V případě, že je rozhodnutím správního orgánu stanovena pro účastníky řízení povinnost,

¹⁰HORIZNKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 142.

¹¹HENDRYCH, D. a kol, *Správní právo. Obecná část*. 6. vyd. Praha : C. H. Beck, 2006, str. 375-376.

¹²PRŮCHA, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2012, str. 389-390.

¹³HORIZNKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 144.

musí být ve výrokové uvedena taktéž lhůta pro její splnění, popřípadě též jiné údaje k řádnému splnění nutné.¹⁴

V případě, že to aplikované právní normy umožňují, může být ve výrokové části uvedeno i vedlejší ustanovení, ve kterém správní orgán stanovuje například podmínky pro realizaci udělených práv, časové omezení, či jiné specifické podmínky.¹⁵

- Odůvodnění rozhodnutí obsahuje popis, z jakých skutečností správní orgán při rozhodování vycházel, jak zohlednil veškeré důkazní prostředky, návrhy a námitky účastníků řízení. Musí zcela jasně na základě uvedených skutečností odůvodnit výrokovou část. V odůvodnění musí správní orgán uvést právní normy, na základě kterých rozhodoval a odůvodnit aplikaci konkrétních ustanovení. Zákon připouští možnost vypuštění odůvodnění pouze v případě, pokud správní orgán prvního stupně v rozhodnutí plně vyhovuje všem účastníkům řízení.¹⁶

V případě, že odůvodnění správního rozhodnutí neobsahuje dostatečný výčet všech úvah správního orgánu, popis, jakým způsobem se vypořádal se všemi námitkami a návrhy, zakládá tento nedostatek nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí. Tento nedostatek činí rozhodnutí nezákonným a správní orgán k tomuto musí při případném odvolacím či přezkumném řízení přihlédnout.¹⁷

- Poučení o opravném prostředku je třetí obligatorní částí správního rozhodnutí. Obsahuje údaje, zda je možné proti rozhodnutí správního orgánu podat řádný opravný prostředek, kterému správnímu orgánu je nutno opravný prostředek doručit, v jaké lhůtě a od kterého dne se lhůta pro podání opravného prostředku počítá. Dále poučení o opravném prostředku obsahuje informaci, zda včasné podání opravného prostředku proti rozhodnutí má, anebo nemá odkladný účinek.

---

¹⁴HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 144-145.

¹⁵HENDRYCH, D. a kol, *Správní právo. Obecná část*. 6. vyd. Praha : C. H. Beck, 2006, str. 372.

¹⁶HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 145.

¹⁷ONDRUŠ, R. *SPRÁVNÍ ŘÁD nový zákon s důvodovou zprávou a poznámkami*. Praha : Linde, 2005, str. 231.

Pokud by poučení o opravném prostředku neobsahovalo veškeré výše uvedené skutečnosti, jednalo by se o nesprávné nebo neúplné poučení.¹⁸

Pro případ takového nesprávného nebo neúplného poučení správní řád stanoví prodloužení lhůty pro podání odvolání až na dobu devadesáti dnů ode dne oznámení rozhodnutí.¹⁹

2.3 Vady správních rozhodnutí

Na základě presumpce správnosti se všechna správní rozhodnutí považují za bezvadná do té doby, než jsou zákonem stanoveným způsobem shledána neplatnými a změněna či zrušena. Pouze u rozhodnutí nicotných, které obsahují vážné vady, díky kterým je na ně pohlíženo tak, jako by vůbec neexistovala, se presumpce správnosti neuplatní.²⁰

Za nicotné, čili nulitní správní akty považujeme takové, při kterých rozhodoval správní orgán, který nebyl k rozhodování v dané věci věcně příslušný, které jsou díky vnitřním rozporům právně či fakticky neuskutečnitelné.²¹

Za vadné rozhodnutí je považováno takové, které nemá všechny požadované náležitosti. Za nejzávažnější vady je nutné považovat takové, které činí správní rozhodnutí nezákonné či nesprávné.²²

Nezákonná rozhodnutí jsou rozhodnutí vydaná v rozporu s platnými právními předpisy. Tato rozhodnutí jsou však způsobilá zakládat právní účinky. Adresáti těchto rozhodnutí mají povinnost se jimi řídit až do okamžiku jejich zrušení.²³

Věcně nesprávná rozhodnutí sice neporušují právní předpisy, nicméně správní orgán při nich nerozhodoval optimálně v rozpětí daném mu možností správního uvážení. Takováto rozhodnutí je možné opravit pouze na základě opravného prostředku

---

¹⁸HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 146.

¹⁹PRŮCHA, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2012, str. 246.

²⁰HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 146-147.

²¹HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 147.

²²BANDŽAK, J. *Správní právo - Obecná část*. Praha : Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2011, str. 123.

²³HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str.159.

podaného účastníkem řízení. Správní orgán takováto rozhodnutí nemůže měnit z úřední povinnosti.²⁴

Na rozdíl od nicotného rozhodnutí všechny tyto druhy vadných rozhodnutí jsou způsobilé zakládat právní účinky až do doby jejich zrušení.²⁵

Méně závažné vady a zřejmě nesprávné údaje, jako jsou například chyby v počtech či psaní opravuje správní orgán na žádost účastníka či z moci úřední formou opravného rozhodnutí či usnesení, jakmile správní orgán nesprávnost v rozhodnutí zjistí.²⁶

2.4 Rozhodnutí vydávaná Policií ČR

Před vlastním popisem rozhodnutí vydávaných policií, je nejprve třeba ve vztahu k policii a její činnosti provést začlenění do systému práva a v kontextu tohoto začlenění následně zodpovědět otázku, zda a kdy policie vystupuje v postavení správního orgánu.

V základním právním předpisu upravujícím činnost policie, kterým je zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Policii ČR“) je postavení policie definováno v § 1, kde se uvádí: „*Policie České republiky (dále jen „policie“) je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor*“. Úkoly policie jsou v obecné rovině vymezeny § 2 stejného zákona, a to následujícím způsobem: „*Policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).*“²⁷

---

²⁴KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J., TELECKÝ, D. *Základy správního práva*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2006, str. 179-180.

²⁵HORIZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 147, str.159.

²⁶HORIZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 147.

²⁷ČESKO. Zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky. In: *Sbírka zákonů, Česká republika* [online]. 2008, v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

Jednoznačné začlenění do systému práva ale tento základní právní předpis nedeklaruje. Při uvážení povahy vymezených činností, podřízenosti vůči Ministerstvu vnitra jako orgánu státní správy pro vnitřní věci a dalších skutečností, je zpravidla policie charakterizována jako součást veřejné správy v podobě státní správy. Viz. například kolektiv autorů - „*Policie je orgánem veřejné správy, kterou se rozumí činnost k tomu zřízených a pověřených subjektů a která směřuje k zabezpečení záležitostí veřejného (obecného, celospolečenského) zájmu.*“²⁸

Co se týká druhé otázky zmíněné v úvodu této kapitoly, § 1 odst. 1 „správního řádu“ stanoví, že: „*Tento zákon upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (dále jen "správní orgán").* Zde obsaženou velmi široce pojatou definici správního orgánu sice policie, resp. její jednotlivé útvary splňují, ve shodě s Benediktem Vangelim je však nutno konstatovat, že v drtivé většině případů policie při své činnosti nepostupuje podle „správního řádu“, neboť až na výjimky se většina ustanovení správního řádu z povahy věci na činnost policie nevztahuje vzhledem k tomu, že tato činnost není správním řízením (ani vydáváním vyjádření, osvědčení či sdělení, uzavíráním veřejnoprávních smluv, nebo vydáváním opatření obecné povahy). Výjimkou jsou situace, kdy na základě zákona policie rozhoduje ve správním řízení, v těchto případech se vždy minimálně subsidiárně „správní řád“ aplikuje.²⁹

Plnění úkolů policie je v každém případě spojeno s oprávněními, které představují zásadní zásahy do práv a svobod občanů, kterých se týkají. Co se týká povahy těchto oprávnění, obecnou právní teorií aplikovatelnou v širším měřítku rovněž na činnost policie by nejčastěji byly charakterizovány jako faktické zásahy, které mimo jiné Jozef Bandžak definuje jako „*faktickou (neformální) správní činnost, která je uskutečňována na základě zákona a jejímž prostřednictvím jednotlivé úřední osoby v konkrétních případech zasahují do správních poměrů fyzických, popř. právnických osob.*“³⁰

---

²⁸ČERNÝ, P. a kol., *Průvodce novým správním řádem*. Praha : Linde, 2006, s. 26.

²⁹VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky : komentář*. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 60.

³⁰BANDŽAK, J. *Správní právo - Obecná část*. Praha : Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2011, str. 131.

Typickými a občanskou veřejností známými příklady faktických zásahů policie jsou pokyny policistů k řízení provozu na pozemních komunikacích. Dle ustanovení § 4 písm. b) zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o silničním provozu“) „*při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty,....*“. Dalšími faktickými zásahy, které by pro svoji závažnost měly být zmíněny, jsou použití donucovacích prostředků dle § 52 „zákona o Policii ČR“ a samozřejmě i další úkony policistů.³¹

Je třeba dodat, že přestože se jedná o úkony svojí povahou neformální, existují zásahy, u kterých je jednak vyžadováno písemné vyhotovení a navíc je zákonem stanoven opravný prostředek, o němž je třeba dotčené osoby prokazatelně vyrozumět. Z hlediska své formy tak do určité míry disponují vlastnostmi typickými spíše pro formalizovaná rozhodnutí vydávaná ve správním řízení. Jako příklad takového faktického zásahu (v daném případě faktického pokynu) lze zmínit institut vykázání dle Hlavy VII „zákona o Policii ČR“. Dle § 44 odst. 1 „zákona o Policii ČR“ je policista oprávněn provést vykázání „*lze-li na základě zjištěných skutečností, zejména s ohledem na předcházející útoky, důvodně předpokládat, že se osoba dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažného útoku proti lidské důstojnosti, je policista oprávněn vykázat tuto osobu z bytu nebo domu společně obývaného s útokem ohroženou osobou (dále jen „společné obydlí“), jakož i z bezprostředního okolí společného obydlí. Policista je oprávněn tuto osobu vykázat i v její nepřítomnosti.*“ Vykázání se provede na dobu 10 dnů (viz. § 44 odst. 2 „zákona o Policii ČR“). Vykázání se oznámí ústně ohrožené i vykázané osobě a obligatorně se vyhotoví potvrzení, obsahující vedle dalších povinných náležitostí rovněž poučení o právech a povinnostech vykázané osoby (viz. § 44 odst. 3 „zákona o Policii ČR“). Mezi práva vykázané osoby pak patří právo podat na místě nebo ve lhůtě do tří dnů od vykázání písemné námitky (viz. aplikace ustanovení § 44 odst. 5 a 6 „zákona o Policii ČR“). Jak už bylo naznačeno výše, taková striktní úprava faktického zásahu není jeho typickým příkladem, vzhledem k faktickým dopadům na své adresáty je ale nepochybně zcela na místě.³²

---

³¹ČESKO. Zákon o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. In: *Sbírka zákonů, Česká republika* [online]. 2000, částka 98, s.4572.

³²ČESKO. Zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky. In: *Sbírka zákonů, Česká republika* [online]. 2008, v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

Tolik k obecné povaze úkolů a činnosti policie. Nyní v souladu se zadáním této bakalářské práce přistoupíme ke specifikaci rozhodnutí vydaných policií, proti nimž lze využít řádných a mimořádných opravných prostředků.

První a z hlediska množství vydaných rozhodnutí nejčastější oblastí jsou rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení dle § 84 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“).³³

Přestože tyto rozhodnutí nejsou vydávána v režimu správního řízení, ale na základě „zákona o přestupcích“, lze je napadnout opravnými prostředky specifikovanými „správním řádem“.³⁴

V případě nesouhlasu s udělením sankce v blokovém řízení je přestupek oznámen k projednání příslušnému správnímu orgánu, který v dané věci vede zpravidla standardní správní řízení.³⁵

Zmocnění k vydávání tohoto druhu rozhodnutí obsahuje více zákonů. Mezi zcela zásadní patří ustanovení § 86 písm. a) „zákona o přestupcích“, které za splnění dalších podmínek podrobněji zmíněných v úvodní části této práce policii umožňuje v blokovém řízení projednat „... přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle zákona o silničním provozu, proti pořádku ve státní správě podle § 23 odst. 1 písm. a), f) g) i) j), § 24 odst. 1 písm. b), § 30 odst. 1, § 42 odst. 1, § 44 a § 44a, jakož i podle § 46, pokud k nim došlo na úseku státní správy v jejich působnosti nebo na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, přestupky proti veřejnému pořádku podle § 47 písm. b) až d) a g), § 48, přestupky proti občanskému soužití podle § 49 a přestupky proti majetku podle § 50,“.³⁶

Jako jiný právní předpis je v odkazu příkladmo uveden „zákon o silničním provozu“. Tento zákon konkrétně v § 124 odst. 9 písm. d) stanoví, že: „Policie vykonává dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích tím, že projednává v blokovém řízení přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu

---

³³HORIZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha : Leges, 2016, str. 497.

³⁴HORIZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha : Leges, 2016, str. 509.

³⁵HORIZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha : Leges, 2016, str. 346.

³⁶HORIZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha : Leges, 2016, str. 513-514.

na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpis.“. Zvláštním právním předpisem, na který je tentokrát odkazováno, je v případě daného ustanovení „zákon o přestupcích“.³⁷

Podstatné je, že policie je přestupky vymezené v § 86 písm. a) „zákona o přestupcích“, resp. přestupky podle zvláštních právních předpisů, na které toto ustanovení zákona odkazuje, oprávněna projednat výhradně ve zkráceném, blokovém řízení. Standardní správní řízení v těchto případech policie nevede. Věcná příslušnost k standardní (nezkrácené) formě řízení je dána jiným státním orgánům. Pokud nejsou splněny podmínky k blokovému řízení dané v § 84 „zákona o přestupcích“, tedy že přestupek není spolehlivě zjištěn, k jeho vyřešení postačí domluva, nebo že obviněný z přestupku není ochoten pokutu zaplatit, policie tyto přestupky v souladu s § 58 odst. 1 „zákona o přestupcích“ oznamuje příslušným správním orgánům. U přestupků vymezených v § 58 odst. 2 „zákona o přestupcích“ orgán policie navíc učiní nezbytná šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku a k zajištění důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem.³⁸

Výčet přestupků, které je policie tímto způsobem oprávněna řešit v blokovém řízení není konečný. Vedle přestupků výslovně zmíněných v § 86 „zákona o přestupcích“ a přestupků proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, svěřují další zvláštní právní předpisy policii oprávnění projednat některá dílčí porušení těchto zákonů mající povahu přestupků. Z těchto „zmocňujících ustanovení je možno zmínit například:

- § 43 odst. 4, věta druhá zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že: „*Správní delikty podle § 42a odst. 2 a 3 a § 42a odst. 4 písm. a), b), c) a d) může projednat v blokovém řízení Policie České republiky nebo celní úřad.*“ Těmito správními delikty (přestupky) jsou porušení vymezených povinností týkajících se časového zpoplatnění a nízkorychlostního kontrolního vážení.³⁹

³⁷ČESKO. Zákon č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. In: *Sbírka zákonů, Česká republika* [online]. s. 4610-4611.

³⁸HORIZNKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha : Leges, 2016, str. 346-350.

³⁹ČESKO. Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1997- dostupný v aktuálním znění v aplikaci ASPI.

- § 52a odst. 7 zák. č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, umožňuje policii v blokovém řízení projednat přestupky dle § 50 odst. 1 písm. c) až f) tohoto zákona. Jedná se porušení či ohrožení dráhy a drážní dopravy, drážního vozidla nebo jeho součásti; poškození stavby dráhy, stavby na dráze, narušení činnosti jiného zařízení nebo vedení; nedbání pokynu provozovatele dráhy; porušení podmínek pro přepravu nebezpečných věcí.⁴⁰
- § 43 odst. 17 zák. č. zák. č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, zmocňuje policii k projednání přestupků dle odstavce 1 písm. b), jedná-li se o porušení zákazu podle § 8 odst. 5 písm. a), odstavce 1 písm. h), j), k), l) nebo m), odstavce 2 písm. c), d), e), f) nebo i), odstavce 3 písm. b), odstavce 5 písm. a), d), f), h) nebo i), odstavce 7, nebo odstavce 11 daného zákona. Tyto přestupky lze ve zkratce shrnout jako vymezená porušení či ohrožení bezpečnosti a plynulosti plavebního provozu.⁴¹
- § 125l odst. 7 zák. č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, umožňuje policii v blokovém řízení projednat přestupky dle § 117 odst. 3 písm. d) spočívající v užití plavidla k plavbě v rozporu se stanoveným rozsahem a podmínkami užívání povrchových vod k plavbě.⁴²
- Dle § 10b odst. 6 zák. č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů „*Policie České republiky projedná v blokovém řízení přestupek podle § 10 odst. 1 písm. b) spáchaný porušením omezení podle § 5 odst. 1 písm. a), b) nebo c.*“ Jedná se o porušení nařízení vlády vydaného k omezení spotřeby ropy a ropných produktů. Policie může konkrétně v blokovém řízení projednat porušení maximální rychlosti vozidel na pozemních komunikacích; porušení omezení používání některých druhů, kategorií a tříd

⁴⁰ČESKO. Zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1994, v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

⁴¹ČESKO. Zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1995, v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

⁴²ČESKO. Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2001 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

silničních motorových vozidel v určitých dnech nebo pro určitý druh přepravy a porušení omezení nebo zákazu používání silničních motorových vozidel se sudými nebo lichými koncovými čísly státních poznávacích značek ve stanovených dnech.⁴³

- § 16b odst. 4, věta druhá zák. č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla“), stanoví, že: *„Přestupky podle § 16 odst. 1 písm. c) může projednávat Policie České republiky v blokovém řízení. Přestupek podle § 16 odst. 1 písm. c) zák. č. 168/1999 Sb. Byl do konce roku 2014 definován jako porušení povinnosti vyplývající z § 17 odst. 1 stejného zákona, která je specifikována následujícím způsobem: „Při provozu vozidla na pozemní komunikaci je jeho řidič povinen mít u sebe zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění a na požádání jej předložit příslušníku Policie České republiky. To neplatí pro řidiče vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti a řidiče cizozemského vozidla, jehož pojištění odpovědnosti je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu.“⁴⁴*

Tímto způsobem byla policie oprávněna postupovat do konce roku 2014, kdy došlo k novelizaci uvedeného právního předpisu. Novelizací provedenou zák. č. 239/2013 Sb., zákonodárce znění § 16 „zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla“ upravil tak, že dosavadní označení ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) změnil na § 16 odst. 1 písm. b) a ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) ze zákona vypustil. Bohužel ale zároveň opomněl opravit odkaz v § 16b odst. 4 zákona, který tak nadále odkazuje na již neexistující ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) „zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla“.⁴⁵

---

⁴³ČESKO. Zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1999 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

⁴⁴ČESKO. Zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1999 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

⁴⁵ČESKO. Zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2013, v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

Obdobných odkazů na neexistující nebo věcně a logicky chybná ustanovení zákona je samozřejmě možno nalézt více. V oblasti přestupků, konkrétně „zákona o přestupcích“, je možno zmínit například ustanovení § 68 odst. 1, jenž vymezuje přestupky projednatelné pouze na návrh, a to odkazem na dílčí ustanovení § 49 (přestupky proti občanskému soužití) a ustanovení § 50 (přestupky proti majetku). V přímém důsledku novelizace provedené v roce 1993 (zák. č. 67/1993 Sb.) § 68 odst. 1 „zákona o přestupcích“ nejprve odkazoval na neexistující § 49 odst. 1 písm. d), neboť zákonodárce pravděpodobně opomněl, že text uvedený do té doby v písmenu c) zcela vypustil a nahradil textem z dosavadního písmene d), takže ustanovení § 49 odst. 1 písm. d) zaniklo. Odkaz tak měl jednoznačně být činěn na „přeznačené“ ustanovení § 49 odst. 1 písm. c). Po novelizování zákonem č. 273/2001 Sb., bylo doplněno zcela nové ustanovení § 49 odst. 1 písm. d), takže odkaz v zákoně již sice byl směřován k existujícímu, avšak nepochybně věcně chybnému ustanovení zákona.⁴⁶

Pouze pro přehlednost uvádím znění § 49 odst. 1 „zákona o přestupcích“ po novelizaci zákonem č. 273/2001 Sb.:⁴⁷

„(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

a) jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch,

b) jinému z nedbalosti ublíží na zdraví,

c) úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obviněním z přestupku, schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním,

d) omezuje nebo znemožňuje příslušníku národnostní menšiny výkon práv příslušníků národnostních menšin,

e) působí jinému újmu pro jeho příslušnost k národnostní menšině nebo pro jeho etnický původ, pro jeho rasu, barvu pleti, pohlaví, sexuální orientaci, jazyk, víru nebo náboženství, pro jeho politické nebo jiné smýšlení, členství nebo činnost v politických stranách nebo politických hnutích, odborových organizacích nebo jiných sdruženích, pro jeho sociální původ, majetek, rod, zdravotní stav anebo pro jeho stav manželský nebo rodinný.“

---

⁴⁶ Upozornění k novelizačnímu úkonu v z. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, neboli k nesouladu mezi § 49 a § 68 - LIT36806CZ - stav k 30. 9.2015 – dostupné v aplikaci ASPI.

⁴⁷HORIZNKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha : Leges, 2009, str. 211.

Logický soulad mezi ustanoveními § 68 a § 49 „zákonu o přestupcích“ přinesla až novela provedená zák. č. 204/2015 s účinností od 1. 10. 2015. Opět sice došlo k odlišnému označení odstavců a jejich písmen, obě ustanovení „zákonu o přestupcích“ však tyto změny plně reflektují.⁴⁸

Vedle zvláštních právních předpisů, které policii umožňují projednat pouze některá jednání mající povahu přestupku a to výhradně v blokovém řízení, existují oblasti činnosti, kde policie reálně vede správní řízení a rozhoduje o právech a povinnostech osob a rovněž o jejich přestupcích, resp. o správních deliktech, a to nejen ve zkráceném, blokovém řízení.

Jedná se o oblast pobytu cizinců dle zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zbraní a střeliva dle zák. č. 119/2002 Sb., o zbraních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“) a bezpečnostního materiálu dle zák. č. 229/2013 Sb., o nakládání s bezpečnostním materiálem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem“).

Co se týká „zákonu o pobytu cizinců“, § 161 odst. 1 tohoto zákona výslovně označuje ředitelství služby cizinecké policie a jeho detašovaná pracoviště a odbory služby cizinecké policie za správní orgány. Výčet činností, kde se působnost těchto složek uplatňuje, je vymezena v § 163 a § 164 tohoto zákona. Z těchto činností je třeba s ohledem na administrativní náročnost a míru zásahu na adresáty těchto aktů vyzvednout zejména správní vyhoštění cizinců, o němž § 119 „zákonu o pobytu cizinců“ uvádí následující: *„Správním vyhoštěním se rozumí ukončení pobytu cizince na území, které je spojeno se stanovením doby k vycestování z území a doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie. Doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie, stanoví policie v rozhodnutí o správním vyhoštění cizince. V odůvodněných případech lze rozhodnutím stanovit hraniční přechod pro vycestování z území.“* V prvním stupni o něm rozhodují odbory cizinecké policie. Úlohu druhoinstančního správního orgánu plní ředitelství služby cizinecké policie. Věcný rozsah rozhodovací činnosti policie je každopádně

---

⁴⁸ČESKO. Zákon č. 204/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2015 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

po zcivilnění části agend po novelizaci zákonem č. 427/2010, který značnou část administrativy s problematikou cizinců spojenou přenesl na ministerstvo vnitra, výrazně nižší, než tomu bylo do konce roku 2010.⁴⁹

Příslušnost k rozhodování o správních deliktech vychází z § 157a odst. 5 „zákona o pobytu cizinců“, který stanoví, že: *„Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni řízení projednávají orgány policie uvedené v § 161 odst. 1 nebo ministerstvo. Je-li správní delikt spáchán porušením povinnosti, jejíž dodržování podléhá doзору policie, projedná jej orgán policie, je-li správní delikt spáchán porušením povinnosti, jejíž dodržování podléhá doзору ministerstva, projedná jej ministerstvo. Je-li k projednání správního deliktu příslušných více správních orgánů, projedná jej ten z nich, který nejdříve zahájí správní řízení nebo zjistí porušení povinnosti.“* Z hlediska aplikační praxe jednotlivých správních orgánů ke zpřehlednění přispívá skutečnost, že „zákon o pobytu cizinců“ v § 169 až 170b výslovně stanovuje, na která řízení se vztahuje „správní řád“, a odchylky od této obecné úpravy.⁵⁰

Co se týká „zákona o zbraních“, zde k žádnému zcivilnění činností, tak jako v případě agend týkajících se cizinců, prozatím nedošlo. § 74 odst. 1 tohoto zákona policii výslovně označuje jako jeden z útvarů vykonávajících státní správu ve věcech zbraní, střeliva a pyrotechnického průzkumu. V rámci policie pak dle § 74 odst. 2 úkoly státní správy plní Policejní prezidium České republiky a příslušné útvary policie (dle organizační struktury policie se jedná o jednotlivá územní pracoviště Odborů služby pro zbraně a bezpečnostní materiál krajských ředitelství policie). Z dalšího vymezení věcného rozsahu zajišťované státní správy vyplývá, že největší rozsah činností v rámci policie zajišťují právě příslušné útvary, jež v souladu s § 75 odst. 5 zákona plní úkoly příslušného útvaru policie podle tohoto zákona. Ostatní orgány vykonávají státní správu pouze tam, kde to zákon výslovně stanoví. Policejní prezidium dále plní úlohu nadřízeného správního orgánu vůči příslušnému útvaru

---

⁴⁹ČESKO. Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých souvisejících zákonů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1999 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

⁵⁰ČESKO. Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých souvisejících zákonů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1999 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

policie (viz. § 74 odst. 4 písm. a) zákona), ministerstvo vnitra má obdobné postavení vůči Policejnímu prezidiu (viz. § 74 odst. 3 písm. a) zákona).⁵¹

Postavení policie je ve vztahu k „zákonu o zbraních“ posíleno ještě oprávněním k výkonu kontrolní činnosti nad dodržováním zákona a předpisů k jeho provedení, tak jak upravuje § 75 „zákonu o zbraních“. Příslušnost k projednávání přestupků a správních deliktů je upravena obdobným způsobem jako v případě „zákonu o pobytu cizinců“ (viz. § 77 odst. 6 zákona o zbraních).⁵²

Co se týká „zákonu o nakládání s bezpečnostním materiálem“, dle § 14 tohoto zákona je policie jedním z orgánů státní správy ve věcech nakládání s bezpečnostním materiálem, který § 1 odst. 1 zákona definuje jako „věci využitelné k obranným a bezpečnostním účelům“. Úkoly na tomto úseku plní Policejní prezidium a příslušné útvary policie, kterými jsou dle organizační struktury policie jednotlivá územní pracoviště Odborů služby pro zbraně a bezpečnostní materiál krajských ředitelství policie. Tyto orgány policie v souladu s § 15 vykonávají kontrolu nad dodržováním povinností podle tohoto zákona a dle § 20 odst. 4 zákona v prvním stupni projednávají přestupky a správní delikty.⁵³

---

⁵¹ČESKO. Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2002 - v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

⁵²ČESKO. Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2002 - v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

⁵³ČESKO. Zákon č. 229/2013 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky předpisů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2013 - v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

3 Řádné opravné prostředky

Opravné prostředky lze charakterizovat obecně jako zákonem stanovenou možností obrany proti vydaným rozhodnutím. O řádných opravných prostředcích hovoříme v případě, že jsou opravné prostředky podávány proti rozhodnutím, která nenabyla právní moci. „Správní řád“ rozeznává tři druhy opravných prostředků a to odvolání, rozklad a odpor.

3.1 Odvolání

Odvolání je nejčastěji uplatňovaným druhem řádných opravných prostředků. Podle platné právní úpravy je možné odvolání podat jak proti rozhodnutí, tak proti usnesení. Tento opravný prostředek je možné uplatnit u všech správních rozhodnutí, pokud toto není zákonem výslovně vyloučeno, například u usnesení o postoupení věci, kdy není tímto usnesením nijak zasahováno do práv účastníků řízení a proti takovému usnesení se nelze odvolat.⁵⁴

Odvoláním lze napadnout pouze výrok rozhodnutí, odvolání pouze proti odůvodnění rozhodnutí je však nepřípustné. Odvolání proti rozhodnutí může podat každý z účastníků řízení. Právo podat odvolání nemá takový účastník, který se uvedeného práva dříve vzdal. Na odvolání podané tímto účastníkem se hledí jako na nepřípustné.⁵⁵

Odvolací lhůta je stanovena obecně patnáctidenní. V určitých případech může být tato lhůta zákonem stanovena i v jiném rozsahu, nicméně rozsah odvolací lhůty je uveden ve správním rozhodnutí v rámci poučení o možnosti opravných prostředků. Odvolací lhůta je lhůtou procesní, to znamená, že tak aby bylo odvolání podáno včas, postačuje, aby bylo před uplynutím lhůty předáno k poštovní přepravě.⁵⁶

---

⁵⁴PRŮCHA, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2012, str. 238.

⁵⁵KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J., TELECKÝ, D. *Základy správního práva*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2006, str. 229-230.

⁵⁶KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J., TELECKÝ, D. *Základy správního práva*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2006, str. 230.

Odvolání podaná po uplynutí této doby sice nemají účinky včas podaného řádného opravného prostředku a napadené rozhodnutí nabývá právní moci a je vykonatelné, nicméně odvolací správní orgán k odvolání přistupuje jako k podnětu k mimořádnému opravnému prostředku. Tímto postupem je do určité míry posílena právní ochrana účastníků řízení.⁵⁷

Včas podané odvolání má obvykle za důsledek dva právní účinky a to suspensivní a devolutivní. Suspensivní, neboli odkladný účinek odkládá do jeho vyřízení jeho vykonatelnost. Napadené rozhodnutí nenabývá právní moci. Odkladný účinek vykonatelnosti je v některých konkrétních případech vyloučen, například u předběžného opatření nebo u rozhodnutí, která byla vydána k odvrácení možnosti vzniku škody na majetku, nebo újmy na zdraví a životech.⁵⁸

Devolutivním účinkem rozumíme přesunutí rozhodování z orgánu I. stupně, který napadené rozhodnutí vydal k nejbližšímu nadřízenému správnímu orgánu. V případě, že prvoinstanční správní orgán plně vyhověl odvolání účastníka a nezpůsobí tím újmu jinému účastníkovi řízení, může napadené rozhodnutí opravit sám správní orgán I. stupně, který napadené rozhodnutí vydal. Tento postup správního orgánu se nazývá autoremedura a lze ho vysvětlit jako sebeoprava. V ostatních případech zašle správní orgán odvolání k vyjádření ostatním účastníkům řízení. Těmto musí být stanovena lhůta pro jejich vyjádření k odvolání, která nesmí činit méně než 5 dnů. Poté správní orgán napadený spis zašle i se svým stanoviskem k odvolacímu správnímu orgánu.⁵⁹

Odvolací správní orgán přezkoumá napadené rozhodnutí. Celý rozsah napadeného rozhodnutí přezkoumá z hlediska zákonnosti. Věcnou správnost rozhodnutí hodnotí pouze v části, která byla odvoláním napadena v rozsahu podaných námitek. Odvolací správní orgán po provedeném šetření napadené rozhodnutí zruší, změní nebo odvolání zamítne a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdí. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je konečné. Neexistuje proti němu možnost užití řádného opravného prostředku.⁶⁰

---

⁵⁷HORIZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 189.

⁵⁸HENDRYCH, D. a kol, *Správní právo. Obecná část*. 6. vyd. Praha : C. H. Beck, 2006, str. 377.

⁵⁹KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J., TELECKÝ, D. *Základy správního práva*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2006, str. 231.

⁶⁰HORIZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 186.

3.2 Rozklad

Rozklad, jako specifický řádný opravný prostředek, lze užít v případě, že napadené rozhodnutí vydal ústřední správní úřad, ministr, státní tajemník ministerstva, nebo vedoucí jiného správního orgánu v prvním stupni. O takovémto opravném prostředku rozhoduje ministr nebo vedoucí jiného správního úřadu na návrh rozkladové komise.⁶¹

Při rozhodování o rozkladu není možná varianta, kdy odvolací orgán rozhodnutí zruší a vrátí prvoinstančnímu orgánu k přepracování. Rozklad jako řádný opravný prostředek totiž prakticky nemá devolutivní účinek.⁶²

Důvodová zpráva k správnímu řádu vidí jako hlavní problém institutu rozkladu fiktivní rozdělení ústředního správního úřadu a jeho vedoucího tak, aby alespoň zdánlivě byla zachována dvojinstančnost řízení.⁶³

Rozkladovou komisi tvoří minimálně pět členů, z nichž nadpoloviční většina nesmí podléhat správnímu orgánu, který rozkladovou komisi stanovuje. Předpokladem pro členství v rozkladové komisi je prokazatelná odbornost kandidáta v oboru, o kterém má komise rozhodovat. Komise rozhoduje buď celá, nebo v minimálně pětičlenných senátech, kdy nadpoloviční většinu tvoří nezávislí odborníci zařazení mimo působnost příslušného ústředního správního úřadu.⁶⁴

O rozkladu rozhoduje ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu na základě návrhu rozkladové komise. V případě, že s návrhem vedoucí nebo ministr nesouhlasí, může jej vrátit k přepracování rozkladové komisi, která se musí vypořádat se všemi námitkami a poté přepracovaný návrh znovu předkládá ministrovi nebo vedoucímu. Pokud i nadále ministr či vedoucí nesouhlasí s návrhem komise je oprávněn odvolat členy komise a jmenovat nové.⁶⁵

---

⁶¹HENDRYCH, D. a kol, *Správní právo. Obecná část*. 6. vyd. Praha : C. H. Beck, 2006, str. 381.

⁶²PRŮCHA, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2012, str. 392.

⁶³ONDRUŠ, R. *SPRÁVNÍ ŘÁD nový zákon s důvodovou zprávou a poznámkami*. Praha : Linde, 2005, str. 445-446.

⁶⁴ONDRUŠ, R. *SPRÁVNÍ ŘÁD nový zákon s důvodovou zprávou a poznámkami*. Praha : Linde, 2005, str. 447.

⁶⁵ONDRUŠ, R. *SPRÁVNÍ ŘÁD nový zákon s důvodovou zprávou a poznámkami*. Praha : Linde, 2005, str. 446-447.

Tak jak bylo již uvedeno výše, rozklad je řádným opravným prostředkem proti rozhodnutím ústředních orgánů. Již ze samotné této skutečnosti vyplývá fakt, že proti rozhodnutím vydávaným v prostředí policie se tento opravný prostředek nepoužívá.

3.3 Odpor

Jako opravný prostředek proti příkazu vydanému ve zkráceném správním řízení stanovuje „správní řád“ odpor. Vzhledem k tomu, že zkrácené správní řízení, tak jak vyplývá z jeho názvu, je vedeno v kratší lhůtě, než obecně správní řízení i na uplatnění opravného prostředku je zákonem stanovena kratší než patnáctidenní lhůta, konkrétně osmidenní. V této lhůtě je třeba podat odpor k orgánu, který uvedený příkaz vydal.⁶⁶

Na rozdíl od odvolání, které je možné vzít zpět, a právní účinky rozhodnutí tím nejsou nijak dotčeny, podáním odporu se příkaz ruší. I z tohoto pohledu není možné zpětvzetí odporu. Podání odporu nezpůsobuje ani devolutivní ani suspensivní účinek. Včasným podáním odporu je příkaz zrušen a správní orgán pokračuje v řádném řízení až do vydání meritorního rozhodnutí.⁶⁷

V případě, že je o uložení povinnosti rozhodnuto vydáním příkazu na místě a účastník uznává důvody, může správní orgán v příkazu vynechat odůvodnění, na základě jakých právních úvah dospěl ke konkrétní uložené peněžité, resp. nepeněžité povinnosti. Na uvedený příkaz adresát vlastnoručním podpisem a prohlášením stvrzuje, že s uděleným příkazem souhlasí. V tomto případě nabývá příkaz právní moci ihned jeho podepsáním a stává se okamžitě vykonatelným. Podání odporu v takovémto případě již z logiky věci není možné, neboť řádný opravný prostředek je možné uplatnit pouze proti správním rozhodnutím, která doposud nenabyla právní moci. Podpis uvedený adresátem rozhodnutí na příkazu lze tak obecně chápat jako vzdání se práva na uplatnění řádného opravného prostředku.⁶⁸

---

⁶⁶KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J., TELECKÝ, D. *Základy správního práva*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2006, str. 232.

⁶⁷KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J., TELECKÝ, D. *Základy správního práva*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2006, str. 232.

⁶⁸KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J., TELECKÝ, D. *Základy správního práva*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2006, str. 232-3.

Vzhledem k rozhodovací praxi se v prostředí policie tento opravný prostředek nevyužívá.

3.4 Uplatňování řádných opravných prostředků u Policie ČR

Jak už bylo popsáno v kapitolách věnujících se rozhodnutím vydávaným policií, nejčastější formu rozhodování představují rozhodnutí o přestupcích vydaná v blokovém řízení, která řádnými opravnými prostředky nelze účinně napadnout, neboť to vylučuje § 84 odst. 2 „zákona o přestupcích“ a rovněž vlastní povaha těchto rozhodnutí.⁶⁹

S řádnými opravnými prostředky je tak možno se setkat v souvislosti s činnostmi, kde policie vede standardní správní řízení. V kapitole týkající se rozhodnutí vydávaných policií již bylo zmíněno, že se jedná prakticky výhradně o oblast zbraní a střeliva a pobytu cizinců. Podle „správního řádu“ je samozřejmě postupováno rovněž na úseku bezpečnostního materiálu, z hlediska množství vydaných rozhodnutí se však jedná o zcela nevýznamnou oblast rozhodování policie. Je třeba dodat, že bezpečnostní hledisko je nezávisle na kvantitativních ukazatelích samozřejmě odlišné, s ohledem na zaměření této práce, nebude ale blíže rozpracovááno.

V široké míře se správní řízení uplatňuje v činnosti policie na úseku „zákona o zbraních“. Výsledkem správního řízení jsou rozhodnutí disponující povinnými náležitostmi stanovenými v § 67 až § 70 „správního řádu“. Napadnout vydaná rozhodnutí je možno odvoláním podaným u správního orgánu, který ho vydal (zpravidla konkrétní územní pracoviště Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál krajského ředitelství policie). Informace o tom, zda podání odvolání má zároveň odkladný účinek či nikoliv je obsažena v poučení o opravném prostředku. Jako příklad odvolání bez odkladného (suspenzivního) účinku je možno uvést rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu dle § 27 „zákona o zbraních“, rozhodnutí o odnětí zbrojní licence dle § 36 „zákona o zbraních“, rozhodnutí o pozastavení provozování střelnice dle § 53 „zákona o zbraních“, rozhodnutí o zajištění zbraně, střeliva, zakázaného doplňku zbraně, zbrojního průkazu, průkazu zbraně a zbrojního průvodního listu pro trvalý

---

⁶⁹HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha : Leges, 2016, str. 497.

vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní a střeliva dle § 57 „zákonu o zbraních“ atd. Pokud sám prvoinstanční orgán nerozhodne o provedení autoremedury dle § 87 „správního řádu“, předá v souladu s § 88 „správního řádu“ spis obsahující odvolání společně se svým stanoviskem odvolacímu (druhoinstančnímu orgánu), v daném případě Ředitelství služby pro zbraně, střelivo a bezpečnostní materiál Policejního prezidia České republiky, které dále postupuje v souladu s § 89 a § 90 „správního řádu“. Pokud v prvním stupni rozhoduje Policejní prezidium České republiky (v tomto postavení rozhoduje například o povolení k přepravě zbraní a střeliva podnikatelem v oboru zbraní a střeliv ve vztahu k podnikateli se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky dle § 50 odst. 3 „zákonu o zbraních“), úlohu druhoinstančního orgánu plní Ministerstvo vnitra České republiky.⁷⁰

Co se týká oblasti pobytu cizinců, obecné postupy vyplývající ze zákona jsou nastaveny obdobně jako v případě činností na úseku zbraní střeliva a bezpečnostního materiálu. Pokud v prvním stupni rozhodují územní pracoviště odboru služby cizinecké policie krajského ředitelství, druhoinstančním orgánem je Ředitelství služby cizinecké policie Policejního prezidia České republiky. Pokud ve vymezených případech rozhoduje v prvním stupni Ředitelství služby cizinecké policie Policejního prezidia České republiky (například rozhoduje o žádosti cizince o propuštění ze zařízení podle § 129a „zákonu o pobytu cizinců“), úlohu druhoinstančního orgánu plní Ministerstvo vnitra České republiky.⁷¹

Jako příklad rozhodnutí, jehož napadení odvoláním nemá odkladný účinek, lze zmínit odvolání proti rozhodnutí o zvláštním opatření za účelem vycestování cizince z území dle § 123b „zákonu o pobytu cizinců“. Výrok o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování je sice zpravidla součástí rozhodnutí o správním vyhoštění nebo rozhodnutí o povinnosti opustit území, ze „zákonu o pobytu cizinců“ však vyplývá, že uložit zvláštní opatření je možno i samostatně vydaným rozhodnutím. (Jedná se o rozhodnutí, kterým je cizinci, který má opustit území České republiky

---

⁷⁰ČESKO. Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2002 - v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

⁷¹ČESKO. Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých souvisejících zákonů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1999 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

uloženo, aby policii hlásil místa svého pobytu a na nich se v určenou dobu zdržoval za účelem strpění pobytové kontroly, aby složil peněžní prostředky ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním, aby se hlásil na policii v době policií stanovené).⁷²

3.4.1 Poznatky z praktické aplikace řádných opravných prostředků

O vyjádření k praktickým zkušenostem z odvolacího řízení k správním rozhodnutím vydávaným policií byli požádáni vedoucí pracovníci cizinecké policie a služby pro zbraně a bezpečnostní materiál.⁷³

Na úseku obou odborných služeb se počet rozhodnutí napadených odvoláním pohybuje v průměru kolem 3% z celkového počtu vydaných rozhodnutí.

Z tohoto počtu je nadřizovým správním orgánem, což je v těchto případech Policejní prezidium České republiky, potvrzena převážná většina původních rozhodnutí. Počty zrušených rozhodnutí se pohybují řádově do pěti případů za rok.

Důvodem pro přehodnocení a vrácení těchto rozhodnutí bývá nedostatečné odůvodnění výroku, nebo procesní vady rozhodnutí. Konkrétně třeba nedodržení desetidenní lhůty, která byla adresátovi dána k možnosti vyjádření. Adresát se do správního řízení vyjádřil například již druhý den, přesto měla být lhůta deseti dnů zachována.

Vzhledem k velice ojedinělým případům, kdy je původní rozhodnutí zrušeno nelze v této oblasti paušalizovat nejčastější chyby v rozhodnutích správního orgánu a je nutné konstatovat, že chybovost na úseku těchto odborných služeb nevyžaduje přijímání jakýchkoliv opatření ke zlepšení praxe.

---

⁷² ČESKO. Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2002 - v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

⁷³ Rozhovor s mjr. Bc. Renatou Sekerovou – vedoucí Oddělení správního řízení a mjr. Bc. Martinem Hubáčkem – zástupcem vedoucího Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort.

Z vyjádření dotazovaných rovněž vyplynulo, že v obou úsecích si nejsou vědomi jakýchkoliv legislativních překážek, které by činnost na tomto úseku ztěžovaly či dokonce mařily.

4 Mimořádné opravné prostředky

Užití mimořádných opravných prostředků umožňuje přezkoumání rozhodnutí, která již nabyly právní moci. Mimořádné opravné prostředky se využijí v případě, kdy užití řádných opravných prostředků již není možné. Pro jejich uplatnění není zpravidla rozhodující, zda byl či nebyl uplatněn řádný opravný prostředek a na rozdíl od řádných opravných prostředků není automaticky právní nárok na případné přezkoumání napadeného rozhodnutí.⁷⁴

4.1 Přezkumné řízení

Přezkumné řízení umožňuje zásah do rozhodnutí, které již nabylo právní moci. Výjimku tvoří pouze rozhodnutí, které je sice nepravomocné, ale předběžně vykonatelné. Cílem přezkumného řízení je napravit nezákonný stav, vzniklý na základě vydaného rozhodnutí. Přezkumné řízení je spíše dozorčím prostředkem ve veřejné správě. Při přezkumném řízení je přezkoumávána zákonnost vydaného rozhodnutí, ne však jeho věcná správnost. V rámci přezkumu nelze zkoumat důvody a účel vydaného rozhodnutí, ale správnost postupu a jeho obsah.⁷⁵

Při přezkumném řízení postupuje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, z moci úřední a přezkoumá rozhodnutí, u kterých je důvodná pochybnost o tom, že byla vydána v rozporu s právními předpisy a to jak hmotně-právními, tak procesně-právními. Správní orgán k zahájení přezkumného řízení přistupuje buď z vlastního podnětu, nebo na základě podaného návrhu a to pouze v případě, že správní orgán shledá podaný návrh opodstatněným. Samotné podání návrhu na přezkum rozhodnutí neznámá automaticky zahájení přezkumného řízení. Toto závisí zcela na právním uvážení správního orgánu.⁷⁶

---

⁷⁴HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 192.

⁷⁵HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 193.

⁷⁶PRŮCHA, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2012, str. 274-275.

Obecně platí, že nelze přezkoumávat taková rozhodnutí, kterými byl vydán souhlas k úkonu občanskoprávního, obchodního či pracovněprávního charakteru, díky němuž došlo k nabytí práv v dobré víře.⁷⁷

Správní orgán předběžně posoudí napadené rozhodnutí a přezkumné řízení zahájí pouze tehdy, když dojde k závěru, že se lze domnívat, že k porušení předpisů při vydání meritorního rozhodnutí došlo. V případě, že správní orgán důvody k přezkumnému řízení neshledal a byl-li návrh na zahájení přezkumného řízení podán účastníkem, má správní orgán povinnost tohoto účastníka písemně vyrozumět a to ve lhůtě do třiceti dnů.⁷⁸

Správní orgán při vydání rozhodnutí o změně či zrušení přezkoumávaného rozhodnutí určí vzhledem k jeho povaze a obsahu zda účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají zpětně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí či k datu nabytí právní moci rozhodnutí v přezkumném řízení. Obecně lze říci, že pokud byla v napadeném rozhodnutí uložena povinnost, určuje správní orgán, že právní účinky rozhodnutí v přezkumném řízení, které původní rozhodnutí mění či ruší, nastávají zpětně. V případě, kdy uvedeným rozhodnutím bylo přiznáno právo, nastávají právní účinky přezkumného rozhodnutí k datu jeho nabytí právní moci.⁷⁹

4.2 Obnova řízení

Obnova řízení je dalším z druhů mimořádných opravných prostředků. Správní orgán obnovu řízení povolí v případě, že vyšly najevo nové skutečnosti či důkazy důležité pro správní rozhodování, kterými správní orgán v době vydání rozhodnutí nedisponoval, nebo dojde-li ke zrušení rozhodnutí, které bylo podkladem k vydání původního rozhodnutí. Správní orgán rozhoduje o obnově řízení nejen na žádost, ale i z moci úřední.⁸⁰

---

⁷⁷KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J., TELECKÝ, D. *Základy správního práva*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2006, str. 233.

⁷⁸PRŮCHA, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2012, str. 273-277.

⁷⁹ONDRUŠ, R. *SPRÁVNÍ ŘÁD nový zákon s důvodovou zprávou a poznámkami*. Praha : Linde, 2005, str. 307-308.

⁸⁰KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J., TELECKÝ, D. *Základy správního práva*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2006, str. 234.

Žádost o obnovu řízení lze podat u kteréhokoliv orgánu, který v dané věci rozhodoval. Žádost musí být podána ve lhůtě tří měsíců od chvíle, kdy se účastník řízení o důvodu pro podání žádosti na obnovu řízení dozvěděl, nejpozději však do tří let od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.⁸¹

Důkazní břemeno ohledně uplynutí subjektivní lhůty pro podání žádosti o obnovu řízení je na straně správního orgánu. Ten musí jednoznačně určit, zda skutečnosti uváděné v žádosti o obnovu řízení byly účastníkovi řízení známy před zákonem stanovenou tříměsíční lhůtou a zda tedy byly naplněny právní předpoklady pro povolení obnovy řízení.⁸²

Obnovu řízení není možno dosáhnout v případě, že důvody pro obnovu řízení mohly být uplatněny v rámci řádného opravného prostředku a to v případě, kdy byl řádný opravný prostředek uplatněn, ale i v případě, kdy uplatněn nebyl.⁸³

4.3 Uplatňování mimořádných opravných prostředků u Policie ČR

Obecné podmínky užití a charakteristiky jednotlivých mimořádných opravných prostředků byly blíže vymezeny v předchozích kapitolách 4.1 a 4.2. Zjednodušeně lze zopakovat, že pro mimořádné opravné prostředky je společné to, že jimi lze napadnout pravomocná rozhodnutí.

Tato kapitola je věnována teoretickým východiskům užití mimořádných opravných prostředků u policie vycházejících z platné právní úpravy. Samostatné zhodnocení praktických zkušeností s aplikací mimořádných opravných prostředků u policie bude blíže popsáno v následující podkapitole.

Co se týká přezkumného řízení, v prostředí policie se v největší míře uplatňuje vůči rozhodnutím vydaným v blokovém řízení za přestupky spáchané porušením povinností vyplývajících ze „zákona o silničním provozu“. V blokovém řízení policie sice projednává i další přestupky stanovené v „zákoně o přestupcích“ a zvláštních právních předpisech, jsou však zastoupeny v daleko menší míře. Logicky i využití

---

⁸¹KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J., TELECKÝ, D. *Základy správního práva*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2006, str. 234.

⁸²HORIZNKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 201.

⁸³HORIZNKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, str. 200-201.

mimořádných opravných prostředků nedosahuje takových rozměrů, jako v případě přestupků proti silničnímu provozu. Přestupky proti občanskému soužití a majetku jsou policejními orgány zpravidla v souladu s § 58 odst. 1 „zákona o přestupcích“ oznamovány příslušným správním orgánům, blokové řízení se tak alespoň na straně policie neuplatní. Výjimkou tvoří pouze po důkazní stránce snáze prokazatelné přestupky jako například drobné krádeže v obchodech klasifikovatelné jako přestupky dle § 50 odst. 1 písm. a) „zákona o přestupcích“ zjištěné jejich zaměstnanci a zpravidla doložitelné rovněž kamerovými systémy. Jiné druhy přestupků řešené v blokovém řízení představují opět spíše ojedinělé případy.⁸⁴

Vrátíme-li se k projednávání přestupků proti „zákonu o silničním provozu“ v blokovém řízení, zde nepochybně určitý mezník představovala novelizace provedená zákony č. 411/2005 Sb. a 226/2006 Sb., která zavedla systém udělování „trestných“ bodů za definovaná porušení „zákona o silničním provozu“. Zavedení bodového systému potom vedlo k většímu zájmu veřejnosti o opravné prostředky a jejich reálnou aplikaci, což přímo ovlivnilo množství podaných podnětů k přezkumnému řízení.⁸⁵

Průběh přezkumného řízení a jeho četnost může v opačném směru ovlivnit novela přestupkového zákona provedená zákonem č. 204/2015 Sb., s účinností od 1. 10. 2015. Stávající § 85 byl touto novelou doplněn o další dva odstavce následujícího znění:⁸⁶

„5) Přezkumné řízení, v němž bude přezkoumáváno rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení, lze zahájit nejpozději do 6 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí.

(6) Podnět k provedení přezkumného řízení podaný po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 5 vyřizuje správní orgán, který rozhodl o uložení pokuty v blokovém řízení. Skutečnost, že přezkumné řízení nelze zahájit, sdělí správní orgán účastníkovi řízení jen v případě, že o vyrozumění požádal, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel.“

Nová úprava obsažená v § 85 „zákona o přestupcích“ by jednak zkrácením lhůty k uplatnění přezkumného řízení měla omezit okruh případů, na které bude možno přezkumné řízení aplikovat, zároveň by část administrativy z druhoinstančních orgánů

---

⁸⁴Rozhovor s kpt. Ing. Jaroslavem Růžičkou – vrchním komisařem Odboru služby pořádkové policie.

⁸⁵Rozhovor s kpt. Ing. Jaroslavem Růžičkou – vrchním komisařem Odboru služby pořádkové policie.

⁸⁶ČESKO. Zákon č. 204/2015 Sb., Zákon, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2015, s. 2402.

měla přenést na orgány rozhodující v prvním stupni. Reálný dopad novely ale prozatím vzhledem ke krátké účinnosti nelze relevantním způsobem presumovat.⁸⁷

Instance k jednotlivým opravným prostředkům, resp. zodpovězení otázky, jaký orgán rozhoduje v pozici nadřízeného správního orgánu, určuje v obecné rovině § 178 „správního řádu“, a to následujícím způsobem:⁸⁸

„(1) Nadřízeným správním orgánem je ten správní orgán, o kterém to stanoví zvláštní zákon. Neurčuje-li jej zvláštní zákon, je jím správní orgán, který podle zákona rozhoduje o odvolání, popřípadě vykonává dozor.

(2) Nelze-li nadřízený správní orgán určit podle odstavce 1, určí se podle tohoto odstavce. Nadřízeným správním orgánem orgánu obce se rozumí krajský úřad. Nadřízeným správním orgánem orgánu kraje se rozumí v řízení vedeném v samostatné působnosti Ministerstvo vnitra, v řízení vedeném v přenesené působnosti věcně příslušný ústřední správní úřad, popřípadě ústřední správní úřad, jehož obor působnosti je rozhodované věci nejbližší. Nadřízeným správním orgánem jiné veřejnoprávní korporace se rozumí správní orgán pověřený výkonem dozoru a nadřízeným správním orgánem právnické nebo fyzické osoby pověřené výkonem veřejné správy se rozumí orgán, který podle zvláštního zákona rozhoduje o odvolání; není-li takový orgán stanoven, je tímto orgánem orgán, který tyto osoby výkonem veřejné správy na základě zákona pověřil. Nadřízeným správním orgánem ústředního správního úřadu se rozumí ministr, nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu. Nadřízeným správním orgánem ministra nebo vedoucího jiného ústředního správního úřadu se rozumí vedoucí příslušného ústředního správního úřadu.“

V prostředí policie jsou jednotlivé instance v souladu s § 178 odst. 1 skutečně zpravidla jasně stanoveny jednotlivými zvláštními právními předpisy vymezujícími působnost policie na daných úsecích činnosti. Prvoinstanční orgány zpravidla představují některé ze složek krajských ředitelství policie, úlohu druhoinstančního orgánu obvykle plní některý z útvarů Policejního prezidia České republiky. Určitou výjimku z tohoto pravidla ale představuje oblast přestupků řešených podle „zákona o přestupcích“, resp. opravných prostředků proti rozhodnutím vydaným policií na základě tohoto zákona, neboť zde jednotlivé instance stanoveny nejsou. Ve vztahu k přestupkům podle „zákona o přestupcích“ proto jednotlivé instance řízení reálně

⁸⁷Rozhovor s kpt. Bc. Ivanou Špryslovou – vrchní komisařkou Odboru služby dopravní policie.

⁸⁸PRŮCHA, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2012, str. 450-451.

stanovují vnitřní předpisy a interní organizační řády. Veřejnost má možnost se s tímto vymezením instancí seznámit na webových úředních deskách jednotlivých organizačních součástí policie, kde jsou mimo jiné zveřejňovány oznámení veřejnou vyhláškou dle § 25 odst. 2 „správního řádu“ o vydání rozhodnutí v přezkumném řízení. Ve vztahu k nejčastěji řešeným přestupkům, kterými jsou přestupky proti „zákonu o silničním provozu“, jsou instance vymezeny tak, že pokud v prvním stupni rozhodují základní útvary služby pořádkové policie jednotlivých krajských ředitelství policie, jako nadřízený správní orgán rozhodují odbory služby pořádkové policie těchto krajských ředitelství. Pokud v prvním stupni rozhodují základní útvary služby dopravní policie některého ze čtrnácti krajských ředitelství policie, v druhém stupni rozhoduje příslušný odbor služby dopravní policie daného krajského ředitelství. Lze se ale setkat i s případy, kdy rozkazem ředitele útvaru je příslušnost k rozhodování o opravném prostředku vymezena jiným způsobem.⁸⁹

Co se týká obnovy řízení, vzhledem ke své vázanosti na další podmínky, se v prostředí policie prakticky neuplatňuje. Spíše se uplatní přezkumné řízení, jehož aplikační možnosti jsou širší. Každopádně otázkou zůstává, zda v souvislosti se zkrácením lhůty k podání podnětu k přezkumnému řízení, se tento stav nezmění, resp. po rozšíření právního povědomí účastníků o skutečnost zkrácení lhůty k přezkumnému řízení, nebudou podněty k přezkumnému řízení automaticky nahrazeny žádostmi o obnovu řízení. Bez ohledu na to, zda podmínky pro obnovu řízení budou splněny či nikoliv, může administrativa spojená minimálně s posuzováním splnění podmínek k obnově řízení, plně kompenzovat očekávaní snížení administrativní zátěže spojené s vyřizováním podnětů k přezkumnému řízení v souvislosti s výše popsanou novelou přestupkového zákona. To alespoň vyplývá z provedeného dotazníkového šetření a rozhovorů popsaných v kapitole 4.3.1.⁹⁰

Je nutné zmínit, že podnět k přezkumnému řízení, resp. žádost o obnovu řízení může podat účastník řízení za podmínek blíže popsaných v kapitolách č. 4.1 a 4.2, stejně tak je za vymezených podmínek může iniciovat správní, resp. policejní orgán. Ten má ale vedle mimořádných opravných prostředků v některých případech možnost využít § 70 „správního řádu“, který stanoví, že: „*Opravu zřejmých nesprávností*

---

⁸⁹Rozhovor s kpt. Ing. Jaroslavem Růžičkou – vrchním komisařem Odboru služby pořádkové policie.

⁹⁰Rozhovor s kpt. Ing. Jaroslavem Růžičkou – vrchním komisařem Odboru služby pořádkové policie.

v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.“⁹¹

Dle výkladu Radka Ondruše se v praxi jedná pouze o zjevné chyby v počtech, překlepy, přepisy či nedopisy popř. záměny větných celků.⁹²

4.3.1 Poznatky z praktické aplikace mimořádných opravných prostředků

Vzhledem k tomu, že na mimořádné opravné prostředky, konkrétně přezkumné řízení a obnovu řízení se na Krajském ředitelství policie Středočeského kraje specializuje pouze několik pracovníků, byl k uvedené problematice s těmito pracovníky zpracován krátký dotazník, který byl následně doplněn v osobním rozhovoru.⁹³

Statistika v uvedené oblasti není na Krajském ředitelství policie Středočeského kraje zpracovávána, ovšem pro potřeby této práce postačí informace, že rozhodnutí v blokovém řízení je každý rok vydáno přes sto tisíc. Přezkumných řízení je každoročně (sledované roky 2011-2015) vedeno přibližně tři sta, tedy 0,3% rozhodnutí v blokovém řízení je napadeno mimořádným opravným prostředkem. Počet obnov řízení za sledované roky se pohybuje kolem osmi až sedmnácti případy ročně, tedy maximálně 0,02%. Uvedená čísla jsou pouze pro orientaci a nejsou rozhodující z hlediska praktických nedostatků zjištěných při vedení přezkumných řízení, nebo obnovy řízení.⁹⁴

V rámci rozhovorů byly u pracovníků odborných služeb zjišťovány následující informace, které byly pro přehlednost rozděleny do několika bodů.

---

⁹¹PRŮCHA, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2012, str. 208.

⁹²ONDROUŠ, R. *SPRÁVNÍ ŘÁD nový zákon s důvodovou zprávou a poznámkami*. Praha : Linde, 2005, str. 236.

⁹³Rozhovor s kpt. Bc. Ivanou Špryslovou – vrchní komisařkou Odboru služby dopravní policie a kpt. Ing. Bc. Jaroslavem Růžičkou – vrchním komisařem Odboru služby pořádkové policie.

⁹⁴Rozhovor s kpt. Bc. Ivanou Špryslovou – vrchní komisařkou Odboru služby dopravní policie a kpt. Ing. Bc. Jaroslavem Růžičkou – vrchním komisařem Odboru služby pořádkové policie.

- Délka praxe dotazovaných v oblasti zpracování agendy spojené s vyřizováním podnětů k uplatnění mimořádných opravných prostředků vůči rozhodnutím vydaným policií v blokovém řízení se pohybuje od pěti do šestnácti let. Vzhledem k tomu je možné předpokládat, že uváděné skutečnosti se zakládají na dlouhodobé praxi a jsou tedy relevantními informacemi pro zpracování této bakalářské práce.
- Z podání, které splňují obsahové a formální náležitosti podnětu k přezkumnému řízení, je na Krajském ředitelství policie Středočeského kraje zahajováno přezkumné řízení u méně než 25 % podnětů. V ostatních případech je postupováno dle § 94 odst. 1 „správního řádu“ a podatelé se pouze sdělí, že správní orgán neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení.
- V převážné většině případů je využíváno zkrácené přezkumné řízení dle § 98 „správního řádu“. Přezkumné řízení vedené dle § 97 „správního řádu“ potvrdili dotazovaní jen ve výjimečných případech (3 potvrzené případy za celou dobu praxe).
- V rámci přezkumného řízení je původní rozhodnutí zrušeno u méně než 25 %. Ve většině případů je rozhodnutí potvrzeno.
- Jako nejčastější důvody pro zrušení rozhodnutí vydaného v blokovém řízení jsou uváděny následující skutečnosti
  - špatná právní kvalifikace přestupkového jednání
  - nesprávné či chybějící údaje na pokutovém bloku, jako například datum spáchání přestupku, chybějící popis přestupku, za který byla sankce uložena
  - udělení blokové pokuty za přestupek, který v blokovém řízení řešit nelze
  - v rámci společného řízení o přestupcích udělena sankce pouze za jeden z nich
  - špatná identifikace přestupce.
- Vzhledem k tomu, že bodový systém byl do praxe zaveden v roce 2006, a spisové materiály z uvedených předchozích let byly dle platného spisového a skartačního řádu již zničeny, není možné porovnat statistiky k nárůstu uplatnění mimořádných opravných prostředků. Toto hodnocení bylo provedeno pouze na základě zkušeností pracovníků odborných služeb. Všichni dotazovaní

uvedli, že se zavedením bodového systému se počet těchto řízení výrazně, až několikanásobně, zvýšil.

- V říjnu roku 2015 došlo k novelizaci „zákona o přestupcích“ a ke zkrácení lhůty pro uplatnění mimořádného opravného prostředku - přezkumného řízení. Proto byli pracovníci odborných služeb požádáni o vyjádření, zda se domnívají, že na základě této změny dojde ke snížení podnětů k uplatnění mimořádných opravných prostředků.

Všichni dotázaní uvedli, že se domnívají, že dojde ke snížení žádostí o zahájení přezkumného řízení, nicméně že zároveň může dojít k navýšení žádostí o obnovu řízení, která není nijak časově omezena.

I přes riziko možného zvýšení žádostí o obnovu řízení je však zkrácení lhůty hodnoceno ze strany dotazovaných kladně.

- Zároveň s úpravou lhůty pro podání podnětu k zahájení přezkumného řízení došlo k úpravě promlčecí doby u přestupku (jestliže bylo řízení o přestupku zahájeno, tak na 2 roky). Všichni dotazovaní uvedli, že takovéto prodloužení lhůty dle jejich názoru povede ke zlepšení praxe při udělování sankcí za přestupek ve správním řízení a ke snížení rozhodnutí o odložení řízení o přestupku vzhledem k uplynutí zákonné lhůty, ve které je možné přestupek projednat. Nicméně toto je pouze subjektivní názor, neboť od změny lhůt v přestupkovém zákoně uplynula velmi krátká doba pro objektivní hodnocení.
- Na závěr rozhovoru byl dotazovaným dán prostor pro uvedení legislativních nedostatků, které v oblasti mimořádných opravných prostředků vnímají. Všichni dotazovaní se shodli na tom, že legislativní problémy v uvedené oblasti nezaznamenali. Dva pracovníci uvedli nadměrnou administrativní zátěž v dané oblasti, která ale odpovídá veškerému řízení vedenému správními orgány v současné době.

5 Stížnost

5.1 Stížnost dle § 175 „správního řádu“

Přestože stížnost nemá povahu řádného či mimořádného prostředku vůči rozhodnutím vydaným policií, může být tímto způsobem uvnitř policie vnímána, a to s ohledem na způsob, jakým je k tomuto institutu správního práva v rámci policie přistupováno. S ohledem na tato specifika policie byla kapitola o stížnosti zařazena i do této práce.

Co se týká geneze vyřizování stížností u policie v novodobé historii České republiky, je možno zmínit, že do konce roku 2005 byly stížnosti týkající se chování a postupů příslušníků a zaměstnanců policie vyřizovány podle vládní vyhlášky 150/1958 Ú.l.. Tento postup byl sice diskutabilní, neboť vláda neměla zákonné zmocnění j jejímu vydání, na druhou stranu právní úprava začleněná do tohoto předpisu byla velmi komplexní, jasná a přehledná.⁹⁵

Od 1. 1. 2006 jsou u policie stížnosti vyřizovány podle ustanovení § 175 „správního řádu“, které stanoví:⁹⁶

„(1) Dotčené osoby mají právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany.

(2) Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu; odpovědnost za trestný čin nebo správní delikt není tímto ustanovením dotčena.

(3) Stížnost lze podat písemně nebo ústně; je-li podána ústně stížnost, kterou nelze ihned vyřídit, sepíše o ní správní orgán písemný záznam.

(4) Stížnost se podává u toho správního orgánu, který vede řízení. Tento správní orgán je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené. Považuje-li to za vhodné, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, které mohou přispět k objasnění věci.

⁹⁵ ONDRUŠ, R. *SPRÁVNÍ ŘÁD nový zákon s důvodovou zprávou a poznámkami*. Praha : Linde, 2005, str. 496.

⁹⁶ PRŮCHA, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2012, str. 444-445.

(5) Stížnost musí být vyřízena do 60 dnů ode dne jejího doručení správnímu orgánu příslušnému k jejímu vyřízení. O vyřízení stížnosti musí být stěžovatel v této lhůtě vyrozuměn. Stanovenou lhůtu lze překročit jen tehdy, nelze-li v jejím průběhu zajistit podklady potřebné pro vyřízení stížnosti.

(6) Byla-li stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, je správní orgán povinen bezodkladně učinit nezbytná opatření k nápravě. O výsledku šetření a opatřeních přijatých k nápravě se učiní záznam do spisu; stěžovatel bude vyrozuměn jen tehdy, jestliže o to požádal.

(7) Má-li stěžovatel za to, že stížnost, kterou podal u příslušného správního orgánu, nebyla řádně vyřízena, může požádat nadřízený správní orgán, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti.“

Na rozdíl od úpravy obsažené ve vládní vyhlášce 150/1958 Ú.l., úprava stížnosti obsažená v jediném ustanovení „správního řádu“ není příliš komplexní a alespoň v prostředí policie dává prostor k více či méně kvalifikovanému výkladu. Přestože činnost policie se řídí „správním řádem“ pouze v určitých vymezených oblastech, které představují spíše menšinový podíl na činnosti jako celku, § 175 „správního řádu“ se aplikuje plošně na všechny podněty splňující svým zaměřením podmínky § 175 odst. 1 „správního řádu“. Tato ustálená praxe vychází z řazení daného institutu do společných ustanovení „správního řádu“ a s tím spojeným interním výkladem o jeho aplikovatelnosti na širší oblast veřejné správy, kam v obecné rovině činnost policie jako celku spadá.⁹⁷

Je třeba dodat, že někteří autoři s takto široce pojatým výkladem stížnosti nesouhlasí. Například Petr Průcha ve svém komentáři ke „správnímu řádu“ uvádí, že: „jako obecnou můžeme tuto úpravu vnímat je potud, pokud se pohybujeme na půdorysu působnosti správního řádu.“⁹⁸

Postup vyřizování stížností je v prostředí policie s účinností od 1. 1. 2013 upraven Závazným pokynem policejního prezidenta č. 230/2012 ze dne 31. 12. 2012 o obecné kontrole a vyřizování podání. Tento závazný pokyn v souladu se „správním řádem“ nikoliv však dosavadní ustálenou praxí operuje s pojmy správní orgán a nadřízený správní orgán a striktně stanoví povinnost vyzývat stěžovatele k doplňování osobních údajů a dalších náležitostí podání vyžadovaných v § 37 odst. 2, 4 a 5

⁹⁷VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky : komentář*. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 60.

⁹⁸PRŮCHA, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2012, str. 445.

„správního řádu“, a to i v případech, kdy je podatele možno plně identifikovat na základě jiných v podání dostupných údajů – typicky například dle č.j. spisu. Nepochybně se tak oproti předchozí vnitřní úpravě jedná o příklon k větší míře formalismu, která je spojena s nárůstem administrativy.⁹⁹

I v případě nedoplnění podání je v prostředí policie šetření k jeho obsahu vždy provedeno, a to s odkazem na dikci § 97 „zákona o Policii ČR“, kde se stanoví, že:¹⁰⁰

„(1) Každý může upozornit

a) na nedostatky v činnosti policejního útvaru, policisty nebo zaměstnance policie, nebo b) na skutečnost, že se policista nebo zaměstnanec policie dopustil jednání, které naplňuje znaky trestného činu, správního deliktu nebo kázeňského přestupku.

(2) Policista nebo útvar policie musí upozornění přijmout. Policie do 30 dnů ode dne přijetí upozornění vyrozumí toho, kdo jej učinil, o přijatých opatřeních, pokud o toto vyrozumění osoba požádá. Oznámení protiprávního jednání podle trestního řádu tímto není dotčeno.“

Rozsah šetření zpravidla plně odpovídá rozsahu šetření ke stížnosti dle § 175 „správního řádu“.

Na druhou stranu (tedy v rozporu s příklonem k formalismu) jsou v rámci praxe vyřizování podání poměrně široce uplatňovány zásady vyplývající z § 4 odst. 1 „správního řádu“, kde je stanoveno, že: *„Veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc.“¹⁰¹* Jejich praktickým odrazem je to, že každé došlé podání směřující na činnost policie je vždy obsahově vyhodnoceno a automaticky postoupeno všem součástem, kterých se týká. Stejně je postupováno i tehdy když se činnosti policie netýká. (Je postoupeno orgánu mimo organizační strukturu policie orgánu, jehož činnosti se týká). V případech, kdy je podání, resp. jeho části takto postupováno, striktní

---

⁹⁹ POLICEJNÍ PREZIDENT, *Závazný pokyn policejního prezidenta ze dne 31. prosince 2012 o obecné kontrole a vyřizování podání*, Praha : Sběrka interních aktů Policejního prezidia České republiky, 2012, částka 253, 15 stran.

¹⁰⁰ ČESKO. Zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky. In: *Sběrka zákonů, Česká republika* [online]. 2008, v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI.

¹⁰¹ ONDRUŠ, R. *SPRÁVNÍ ŘÁD nový zákon s důvodovou zprávou a poznámkami*. Praha : Linde, 2005, str. 36.

dodržení formálních náležitostí sledováno a vyžadováno není a podání je postoupeno bez zbytečného odkladu.¹⁰²

Vrátíme-li se zpět k institutu stížnosti, v souladu s jeho dikcí jsou i u policie vyřizovány pouze ty námitky vůči činnosti policie, kde zákon nestanoví jiný prostředek právní ochrany. Pokud se tedy jedná o podání zaměřená přímo na správní řízení, jejichž výsledkem je rozhodnutí, nebo je možno využít například nějakou formu ochrany před nečinností, vždy se tyto řádné a mimořádné opravné prostředky, resp. prostředky právní ochrany upřednostní.

S určitými problémy se ale lze setkat u přesahů do postupů týkajících se trestního řízení. V obecné rovině lze uvést, že dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení trestním dle § 174 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“) sice provádí státní zástupce, některé aspekty řízení, které nemají dopad na průběh trestního řízení, ale dozoru nepodléhají. Pro příklad je možno zmínit podání směřující vůči nevyrozumění oznamovatele dle § 158 odst. 2 „trestního řádu“. Vzhledem k tomu, že se jedná o povinnost policejního orgánu, jejíž nerealizování ale nemá dopad na širší procesní práva na trestním řízení zúčastněných osob, vyřízení stížnosti směřující vůči nevyrozumění bude provedeno vnitřními kontrolními mechanismy.¹⁰³

Vlastní postup šetření stížnosti není pevně stanoven ani zákonem ani vnitřní normotvorbou policie, uvnitř policie je „pouze“ striktně vyžadováno vypořádat se se všemi body stížnosti. Ke stížnosti se vede samostatný spis, jehož hlavními nejdůležitějšími částmi jsou vedle vlastní stížnosti „návrh na vyřízení stížnosti“ obsahující detailní popis provedených šetření a závěrů z nich vyplývajících a dále „vyrozumění o vyřízení stížnosti“. Postupy schvalování a podepisování těchto písemností jsou detailně popsány vnitřními předpisy policie, a to jak ve vztahu ke stížnostem dle § 175 odst. 1 „správního řádu“, tak rovněž k žádostem o přešetření způsobu vyřízení stížnosti dle § 175 odst. 7 „správního řádu“. Zjednodušeně lze uvést, že výsledné materiály ke stížnostem dle § 175 odst. 1 „správního řádu“ schvalují a podepisují ředitelé útvarů, případně jimi pověřené osoby, výsledné materiály

---

¹⁰²Rozhovor s kpt. Mgr. Michalem Novákem – vrchním komisařem Odboru vnitřní kontroly.

¹⁰³Rozhovor s kpt. Mgr. Michalem Novákem – vrchním komisařem Odboru vnitřní kontroly.

k žádostem dle § 175 odst. 7 „správního řádu“ schvaluje a podepisuje policejní prezident.¹⁰⁴

Pokud je stížnost shledána jako důvodná nebo částečně důvodná, jsou v souladu s § 175 odst. 6 „správního řádu“ bezodkladně přijímána opatření k nápravě, která mají po formální stránce většinou povahu pokynu ředitele útvaru či policejního prezidenta adresovaného podřízenému služebnímu funkcionáři příslušného stupně a následného podání zprávy orgánu, který stížnost prošetřil. Šetření standardně provádí odbory či skupiny vnitřní kontroly jednotlivých organizačních součástí policie, ředitelé však mohou v souladu s vnitřními předpisy pověřit prošetřením i kohokoliv jiného ve své podřízenosti.¹⁰⁵

Co se týká výše nastíněného přístupu k institutu stížnosti uvnitř policie, jeho váze odpovídá vytváření útvarů specializujících se právě na šetření stížností (skupiny a odbory vnitřní kontroly) a rozsah administrativy s vyřizováním stížností spojený (vedou se samostatné stížnostní spisy, provádí se shromažďování a vyhodnocování důkazů a následně se vytváří písemnosti toto hodnocení obsahující a tím odpovídající spíše správním rozhodnutím). Celkově je kladen velký důraz na řádné a důkladné prošetření všech stížností, vysvětlení a odůvodnění ke všem bodům stížnosti, tak aby druhoinstančním orgánem byly přezkoumatelné. Nastíněnému přístupu ke stížnostem rovněž odpovídá odpovědnost za vyřízení, která je stanovena právě u ředitelů útvarů, nikoliv vedoucích útvarů, vůči nimž stížnost směřuje. Na rozdíl od jiných informací o činnosti policie jsou kontaktní údaje k podání stížnosti, včetně základních informací o způsobu prošetřování stížností a jejich zákonném rámci snadno dohledatelné na oficiálních webových stránkách policie.¹⁰⁶

5.1.1 Poznatky z praktické aplikace stížností

K výše popisované problematice stížnosti dle § 175 „správního řádu“, bylo provedeno dotazníkové šetření u pracovníků zařazených na Odboru vnitřní kontroly Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, které bylo následně

¹⁰⁴ Rozhovor s kpt. Mgr. Michalem Novákem – vrchním komisařem Odboru vnitřní kontroly.

¹⁰⁵ Rozhovor s kpt. Mgr. Michalem Novákem – vrchním komisařem Odboru vnitřní kontroly

¹⁰⁶ dostupné na <http://www.policie.cz/clanek/urad-vnitri-kontroly-jak-a-kde-si-muze-obcan-stezovat.aspx>

doplněno o rozhovory s uvedenými pracovníky, kterými byly některé požadované odpovědi blíže specifikovány¹⁰⁷.

Vzhledem k tomu, že v rámci dotazníkového šetření nebyly zjišťovány statistické údaje, ani počty rozhodnutí, ale poznatky z praxe, není možné tyto výsledky interpretovat pomocí grafického znázornění, ale pouze slovně.

- Doba praxe na Odboru vnitřní kontroly, který zpracovává podklady pro rozhodnutí o stížnostech, se u oslovených pracovníků pohybuje mezi půl rokem a devíti lety. Téměř u 80 % oslovených pracovníků je však délka praxe delší než pět let.
- 100 % oslovených v dotazníku uvedlo, že se setkali s tím, že stížnost byla podána proti rozhodnutí, vůči kterému zákon stanoví řádné nebo mimořádné opravné prostředky. Jako nejčastější oblasti, kterých se takovéto stížnosti týkají, jsou uváděny námitky proti postupu či rozhodnutí v trestním řízení a stížnosti proti udělení blokové pokuty.
- Převážná většina stížností, které jsou dotazovanými pracovníky řešena, se týká nevhodného chování, jednání či nesprávného postupu policistů. Blíže jsou tyto oblasti upřesněny a specifikovány například na arogantní chování policistů, neprovedení požadovaného úkonu, nepřijetí oznámení občanů, špatné administrativní zpracování dokumentace úkonů a nedbalost policistů. Jako další problematická oblast je vnímána nedostatečná praxe policistů a s ní spojené chyby v taktice zákroku. Další oblastí, o které je třeba se zmínit je činnost operačních důstojníků, kdy nedostatek předaných informací může vést ke špatnému vyhodnocení skutečnosti a k následným chybám v taktice zákroku.
- Jako nejčastější pochybení, kvůli kterým byla stížnost uznána důvodnou, nebo částečně důvodnou bylo kontrolními pracovníky uváděno nesplnění evidenčních povinností při přijetí podání, nedostatečně vedená administrativní evidence k prováděným úkonům, špatná činnost operačního důstojníka a chybný postup policistů při zákrocích. (Pozn.: Činnost operačních středisek lze

---

¹⁰⁷Rozhovor s kpt. Mgr. Michalem Novákem a kpt. Mgr. Alenou Sudovou – vrchními komisaři Odboru vnitřní kontroly

objektivně detailně zmapovat díky záznamům komunikace, které jsou uchovávány automaticky prostřednictvím technických prostředků.)

- Další otázka byla zaměřena na stížnosti, které byly vyhodnoceny jako nedůvodné. Kontrolní pracovníci byli požádáni o odborný odhad v kolika procentech je stížnost vyhodnocena jako nedůvodná pouze na základě zásady „in dubio pro reo“, tedy v pochybnostech ve prospěch, neboť neexistovaly důkazní prostředky, které by namítané jednání či postup jednoznačně prokazovaly a vyhodnocení stížnosti je tak postaveno pouze na základě úředních záznamů zúčastněných policistů a podání stěžovatele, tedy v rovině tvrzení proti tvrzení.

Takovýto odhad se pohyboval od 25% až do 95 %. Průměrný odhadovaný procentuální podíl u stížností vyhodnocených jako nedůvodné tak činí 62,9 %.

- Na otázku „Co si myslíte, že by mohlo procentuální poměr vyjádřeny v předešlé otázce změnit ve prospěch jasného prokázání či vyvrácení namítaného jednání?“ odpovědělo 100 % dotazovaných, že záznamová technika.

V prostředí policie je však otázkou, nakolik je využití záznamové techniky reálné při některých zákrocích, kdy dochází k fyzickému kontaktu s občanem, který klade aktivní odpor proti zakročujícímu policistovi.

Další diskutovanou problematiku oblastí týkající se využívání záznamové techniky je uchovávání záznamu, který obsahuje i záznam osob, které se žádného deliktního jednání nedopustily, mnohdy i s údaji vedoucími k jasné identifikaci osob například zaznamenáním zvukového záznamu požadované lustrace osob a vozidla při silniční kontrole.

- V současné době jsou policisté vybaveni záznamovou technikou, kterou mohou v případě konfliktu s občany použít. Takovéto záznamy pak slouží i k prokázání či vyvrácení namítaného jednání. 92 % dotazovaných uvedlo, že vnímá posun při řešení stížností vzhledem k záznamům události na video či audio záznam a tento posun hodnotí jednoznačně kladně.
- Jako zbytečně formalizovaný vnímá institut stížnosti 84 % z dotazovaných.

V případě chybějících náležitostí dle § 37 „správního řádu“ jsou podatelé vyzýváni k doplnění chybějících údajů. V případě, že toto neučiní je podání vyřízeno pouze jako „Upozornění“ dle § 97 „zákonu o policii ČR“ a podateli

tak není přiznáno postavení účastníka řízení s možností nahlédnutí do spisu například i tehdy, kdy podání neobsahuje pouze datum narození podatele, a veškeré další náležitosti jsou v souladu se „správním řádem“.

- K otázce omezení lhůty pro podání stížnosti uvedlo 92% dotazovaných, že jsou jednoznačně pro zavedení takovéto lhůty.

Zákonné stanovení lhůty, do které by bylo možné stížnost podat má opodstatnění i vzhledem k nastavení skartačních lhůt u dokumentace vedené k namítanému jednání.

V neposlední řadě je třeba zmínit (v souladu s vnímáním situace ze strany dotazovaných), že omezení lhůty by nejspíše mělo korespondovat rovněž se zákonnými lhůtami k projednání přestupků či kázeňských přestupků (u policie 1 rok). Pozdější podání stížnosti totiž už vzhledem k prekluzi nemá odpovídající dopad v podobě možnosti uložení sankce.

- Velice diskutabilní je rovněž zpoplatnění podání stížnosti, ať už formou pevně stanoveného správního poplatku nebo formou kauce, která by se v případě opodstatněné stížnosti, kde se namítané jednání jednoznačně prokáže, vracela.

Nadpoloviční většina dotazovaných (61,5 %) uvedla, že se domnívá, že by podání stížnosti mělo být zpoplatněno, ale zároveň si je vědoma, že by tento krok mohl být vnímán jako omezení práva na podání stížnosti a byl by administrativně náročný, zvláště v případech, kdy by se jednalo o evidence vratných kaucí. Zároveň uvedli, že takovéto zpoplatnění by mohlo vést k zamezení anonymních podání (neboť správní poplatek by musel být vyúčtován ke konkrétní osobě), nesmyslných a zjevně účelových podání.

Jako další způsob, jak snížit počet nesmyslných, účelových a lživých podání, bylo označeno oznamování podání, jejichž nepravdivost či účelovost bude prokázána, příslušným správním orgánům k projednání přestupku ve správním řízení. (Doposud jsou taková oznámení zpravidla ponechávána na rozhodnutí stížností dotčených policistů.)

- Na závěr dotazníků byla kontrolním pracovníkům dána možnost vyjádřit se k největším překážkám při praktickém šetření a vyřizování stížností.

Tyto praxí získané zkušenosti nelze shrnout do jednoznačného závěru. Jako podstatnou část hodnotí dotazovaní zejména nutnost spolupráce

jak s dotčenými policisty, tak s podatelem, která není vždy jednoduchá. Je nutné od zúčastněných stran získávat fyzické důkazy (listiny, audio či video záznamy), avšak získání takovýchto důkazů od podatelů není jakkoli právně vymahatelné, neboť se nevede řádné správní řízení a nelze tak v plném rozsahu využít možností „správního řádu“.

Další skutečnost, která komplikuje rychlé vyřízení stížnosti je striktní vymáhání formálních náležitostí, které dle dotazovaných neodpovídá neformální povaze daného institutu. Mnohdy k uzavření stížnosti postačuje pohovor se stěžovatelem a vysvětlení obecných zásad u policie, o kterých nemá podatel v některých případech reálnou představu.

Rovněž velký časový odstup od události do podání stížnosti je vnímán jako komplikace, neboť již nelze v některých případech zajistit důkazní materiál. (Viz. blíže rovněž v části týkající se přímo otázky omezení lhůty k podání stížnosti).

Při pohovorech označili kontrolní pracovníci za jednoznačnou překážku špatnou vnitřní legislativu k dané oblasti, zejména nejednotnost a protichůdnost výkladů a stanovisek Ministerstva vnitra ČR a Policejního prezidia.

Závěr

Hlavním cílem této bakalářské práce bylo zhodnotit stav na úseku správních činností policie, identifikovat nejčastější chyby v činnosti prvoinstančních správních orgánů zjištěné při realizaci opravných prostředků a aplikační problémy spojené s opravnými prostředky.

Z jednotlivých kapitol a zejména z dotazníkových šetření a z rozhovorů s pracovníky odborných služeb vyplynulo, že co se týká samotného správního řízení, nevidí v této oblasti žádné legislativní ani aplikační nedostatky.

V oblasti využití řádných opravných prostředků bylo konstatováno, že rozhodnutí napadených odvoláním jsou průměrně 3% z celkového počtu vydaných rozhodnutí. Z tohoto počtu je však nadřízeným správním orgánem potvrzena převážná většina rozhodnutí a počet přehodnocených správních rozhodnutí se tak pohybuje do pěti rozhodnutí ročně. Tyto rozhodnutí jsou vraceny k doplnění nedostatečného odůvodnění či rušeny kvůli procesním vadám. Vzhledem k nízkému počtu rozhodnutí přehodnocených nadřízeným správním orgánem můžeme konstatovat, že stav správního rozhodování u policie je relativně bezproblémový a nevyžaduje jakákoliv opatření ke zlepšení situace do budoucna.

Co se týká oblasti využití mimořádných opravných prostředků, můžeme konstatovat, že přestože je procento napadených rozhodnutí výrazně nižší (pohybuje se pod jedním procentem), je to způsobeno zejména velmi vysokým počtem rozhodnutí vydávaných v blokovém řízení. Z dotazníkového šetření a rozhovorů s pracovníky odborných služeb vyplynuly zejména následující chyby, které vedly k prohlášení rozhodnutí za nezákonné a k jeho zrušení - špatná právní kvalifikace přestupkového jednání, nesprávné či chybějící údaje na pokutovém bloku, udělení blokové pokuty za přestupek, který v blokovém řízení řešit nelze, v rámci společného řízení o přestupcích udělena sankce pouze za jeden z nich a špatná identifikace přestupce. Na druhou stranu je třeba v této oblasti zohlednit, za jakých podmínek blokové řízení probíhá. Blokové řízení není vedeno ve většině případů v kanceláři, ale na ulici, kde ve značné míře působí rovněž stresový faktor. K eliminaci těchto nejčastějších chyb by, dle názoru autora bakalářské práce, mohlo napomoci častější

proškolení v této oblasti, zejména s praktickou ukázkou chybných rozhodnutí, která byla nadřízeným správním orgánem zrušena, včetně odůvodnění tohoto zrušení.

Důvody zařazení kapitoly o stížnosti byly vysvětleny v předchozích částech práce. Lze shrnout, že těmito důvody je význam, jaký je uvnitř policie danému institutu jako jednomu z kontrolních mechanismů přisuzován, ale rovněž také jeho chápání ze strany občanské veřejnosti, která mnohdy mezi jednotlivými opravnými prostředky a možnostmi jejich užití nerozlišuje a ke stížnosti přistupuje jako k univerzálnímu prostředku právní ochrany.

Pomineme-li minimálně spornou aplikaci tohoto institutu upraveného „správním řádem“ na činnosti policie probíhající zpravidla podle jiných zákonů, největší problém představuje malá komplexnost, která je dotvářena vnitřními předpisy a metodickými doporučeními. Vnitřní předpisy se ale spíše než na postupy šetření koncentrují na formální náležitosti a schvalování a podepisování výstupních materiálů. Metodická doporučení jsou pro změnu ne v nezanedbatelné míře zatížena vzájemnou protichůdností a rovněž neaktuálností.

Změnu v pozitivním slova smyslu by nepochybně mohla přinést zcela samostatná zákonná úprava stížností závazná nejen pro policii ale státní správu jako celek. V odborné literatuře je v tomto směru často zmiňován příklad Slovenské republiky, kde byla taková úprava schválena již před delší dobou. Vydání předpisu této právní síly je ale samozřejmě věcí zákonodárce. Za zvážení by rovněž stálo zakomponovat do právní úpravy časové omezení pro podání stížnosti. Bez ohledu na to, zda taková úprava projde úspěšně legislativním procesem, je přes popsání nedostatky třeba ke stížnosti nadále přistupovat jako k jednomu z důležitých prostředků posilujících právní ochranu občanů a důležitému nástroji vnitřní kontroly.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BANDŽAK, J. *Správní právo - Obecná část*. Praha : Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2011. 288 str., ISBN 978-80-7452-021-1.
2. ČERNÝ, P. a kol., *Průvodce novým správním řádem*. Praha : Linde. 2006, 440 str., ISBN 80-7201-600-8.
3. HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha : Linde, 2006, 287 str., ISBN 80-7201-636-9.
4. HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha : Leges, 2009, 368 str., ISBN 978-80-87212-15-8.
5. HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha : Leges, 2016, 576 str., ISBN 978-80-7502-101-4.
6. HENDRYCH, D. a kol, *Správní právo. Obecná část*. 6. vyd. Praha : C. H. Beck, 2006, 861 str., ISBN 80-7179-442-2.
7. KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J., TELECKÝ, D. *Základy správního práva*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2006, 327 str., ISBN 80-7380-011-X.
8. ONDRUŠ, R. *SPRÁVNÍ ŘÁD nový zákon s důvodovou zprávou a poznámkami*. Praha : Linde, 2005, 515 str., ISBN 80-7201-523-0.
9. PRŮCHA, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2012, 464 str., ISBN 978-80-87576-35-9.
10. VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky : komentář*. Praha : C. H. Beck, 2009, 458 str., ISBN 978-80-7400-142-0.

Legislativní dokumenty

1. ČESKO. Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích In: *Sbírka zákonů, Česká republika* [online]. 1990, částka 35, s. 810-826. Dostupný 8. 3. 2016 na WWW: <<https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonDownload.jsp?idBiblio=38544&nr=200~2F1990&rpp=15#local-content>>.

2. ČESKO. Zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1994, částka 79, str. 3041-3054. Dostupný v aplikaci ASPI dne 27. 12. 2015.
3. ČESKO. Zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1995, částka 30, str. 1610-1619. Dostupný v aplikaci ASPI dne 27. 12. 2015.
4. ČESKO. Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1997, částka 3, str. 17-63. Dostupný v aplikaci ASPI dne 27. 12. 2015.
5. ČESKO. Zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1999, částka 57, str. 3157 – 3168 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI dne 27. 12. 2015.
6. ČESKO. Zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1999, částka 64, str. 3333-3336 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI dne 27. 12. 2015.
7. ČESKO. Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých souvisejících zákonů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 1999, částka 106, str. 7406-7447 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI dne 27. 12. 2015.
8. ČESKO. Zákon č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. In: *Sbírka zákonů, Česká republika* [online]. 2000, částka 98, str. 4570-4615. Dostupný 1. 2. 2016 na WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=361/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>.
9. ČESKO. Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2001, částka 98, str. 5617-5667 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI dne 27. 12. 2015.
10. ČESKO. Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č.

- 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2002, částka 52, str. 3038-3070 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI dne 27. 12. 2015.
11. ČESKO. Zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky. In: *Sbírka zákonů, Česká republika* [online]. 2008, částka 91, s. 4086-4116. Dostupný 1. 2. 2016 na WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>.
12. ČESKO. Zákon č. 229/2013 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky předpisů In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2013, částka 91, str. 2159-2167 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI dne 27. 12. 2015.
13. ČESKO. Zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2013, částka 93, str. 2250 – 2293 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI dne 27. 12. 2015.
14. ČESKO. Zákon č. 204/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony In: *Sbírka zákonů. Česká republika* [online]. 2015, částka 83, str. 2397-2419 v aktuálním znění dostupný v aplikaci ASPI dne 27. 12. 2015.
15. POLICEJNÍ PREZIDENT, *Závazný pokyn policejního prezidenta ze dne 31. prosince 2012 o obecné kontrole a vyřizování podání*, Praha : *Sbírka interních aktů Policejního prezidia České republiky*, 2012, částka 253, 15 str.

Ostatní zdroje

Kromě výše uvedených zdrojů byly při zpracování bakalářské práce využity následující materiály.

- ASPI - Upozornění k novelizačnímu úkonu v z. č. 200/1990 Sb., o přestupcích,

neboli k nesouladu mezi § 49 a § 68 - LIT36806CZ - stav k 30. 9.2015, [online] – dostupné v aplikaci ASPI jako poznámka k § 68 zákona 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění do 30. 9. 2015 .

- Internetový odkaz <<http://www.policie.cz/clanek/urad-vnitri-kontroly-jak-a-kde-si-muze-obcan-stezovat.aspx>> - dostupný dne 2. 2. 2016.
- Rozhovor s mjr. Bc. Renatou Sekerovou – vedoucí Oddělení správního řízení, Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Krajského ředitelství policie Středočeského kraje dne 13. 1. 2016.
- Rozhovor s mjr. Bc. Martinem Hubáčkem – zástupcem vedoucího Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, Odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Středočeského kraje dne 13. 1. 2016.
- Rozhovor s kpt. Bc. Ivanou Špryslovou – vrchní komisařkou Odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Středočeského kraje dne 6. 1. 2016.
- Rozhovor s kpt. Ing. Jaroslavem Růžičkou – vrchním komisařem Odboru služby pořádkové policie Krajského ředitelství policie Středočeského kraje dne 6. 1. 2016.
- Rozhovor s kpt. Mgr. Michalem Novákem – vrchním komisařem Odboru vnitřní kontroly Krajského ředitelství policie Středočeského kraje dne 7. 1. 2016.
- Rozhovor s kpt. Mgr. Alenou Sudovou – vrchní komisařkou Odboru vnitřní kontroly Krajského ředitelství policie Středočeského kraje dne 7. 1. 2016.